

การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

ดวงใจ วรรณสังข์

๑๑ ๓.๓. ๒๕๔๒

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

ตุลาคม ๒๕๔๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ
(ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ
(ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สาร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร
ดร.พัชรีวัลย์ เกตุแก่นจันทร์ และอาจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา
และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิตต์ อภินันุรักษ์ อาจารย์พรจันทร์
จันทวิมล และอาจารย์เสนีย์ เกษมวัฒนากุล ที่กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือทดลอง

ขอขอบคุณ คุณเทอดศักดิ์ วรรณสังข์ เด็กชายอรรถวัฒน์ และเด็กชายธนดล
วรรณสังข์ ที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ของผู้วิจัยรวมถึงเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้กำลังใจแก่
ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา
มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จใน
การศึกษา

ดวงใจ วรรณสังข์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอนหรือชุดการสอนประเภทนิทานประกอบภาพ	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของชุดการสอน	26
สมมุติฐานการวิจัย	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	31
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	43
สมมติฐานการวิจัย	43
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
- วิธีดำเนินการทดลอง	45
- การวิเคราะห์ข้อมูล	45
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	45
อภิปรายผลการทดลอง	46
ข้อเสนอแนะในการใช้ผลการวิจัย	46
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	47
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	53
ประวัติย่อของผู้วิจัย	139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนความสามารถจำพญัชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญัชนะไทย	40
2 ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญัชนะไทย (E_1/E_2)	41
3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถจำพญัชนะไทยของเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญัชนะไทย ก่อนและหลังการสอน	42
4 เกณฑ์คะแนนในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20	75
5 แสดงความสามารถในการจำพญัชนะไทยจากหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 8	136

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนการสอนสำหรับเด็กอนุบาลมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมทุกด้านให้พร้อมที่จะรับการศึกษาในชั้นสูงต่อไป กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ระดับอนุบาลขึ้น ตั้งแต่พุทธศักราช 2483 และปรับปรุงแก้ไขมาจนถึงปัจจุบันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อปีพุทธศักราช 2521 แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มี 4 หมวด คือ เตรียมสร้างเสริมทักษะภาษาไทย เตรียมสร้างเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เตรียมสร้างเสริมประสบการณ์ และเตรียมสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในหมวดที่หนึ่งการเตรียมสร้างเสริมทักษะภาษาไทยมีจุดประสงค์ เพื่อให้เด็กที่จบชั้นอนุบาลปีที่ 2 แล้ว ควรมีความสามารถในการฟังเรื่องราวได้เข้าใจและสามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังได้ เล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ของเด็กเองได้ พูดได้ชัดเจนและใช้ภาษาที่สุภาพได้ เด็กมีความพร้อมที่จะอ่านและจับดินสอเขียนเส้นหรือรูปแบบได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 1, 55 - 59) แผนการจัดประสบการณ์ฉบับปรับปรุง ปีพุทธศักราช 2534 กล่าวถึงการอ่านและเขียนสำหรับเด็กอนุบาลว่าควรฝึกทักษะทางการอ่านและเขียนมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานทางการศึกษาต่อระดับประถมศึกษาต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 270) ดังนั้นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนได้สนองตอบแผนการจัดประสบการณ์นี้ ตามจุดประสงค์การเตรียมสร้างเสริมทักษะภาษาไทยในข้อที่ว่า ให้เด็กมีความพร้อมที่จะอ่าน โดยสอดแทรกการเรียนการสอนพยางค์ไทย 44 ตัวโดยการจำตัวอักษร ด้วยการฝึกการสังเกตและการเปรียบเทียบ เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กสามารถนำไปประสมกับสระและวรรณยุกต์ เป็นคำพร้อมที่จะอ่านได้ในระดับประถมศึกษาต่อไป

ในระดับประถมศึกษา มีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จำนวน 271,635 คน จากจำนวนเด็กทั้งหมดในโรงเรียน (ศรียา นิยมธรรม. 2537 : 2 - 3) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเป็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟังความคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เนื่องมาจากการมอง

ไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติ เนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน (Dyslexia) เป็นเด็กพวกหนึ่งที่รวมอยู่ในจำนวนดังกล่าว วอลเลซและแมคโคลิน (ศรียา นิยมธรรม. 2537 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Wallace and Mclovgnin. 1979) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน (Dyslexia) ว่าเป็นเด็กที่สับสนในการจำแนกตัวอักษรที่คล้ายกัน เช่น ก กับ ภ, ด กับ ค เป็นต้น ด้วยเหตุ ดังกล่าวทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาวิธีการคัดแยกเด็กเพื่อสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับอนุบาล เพื่อหาวิธีการให้ความช่วยเหลือในขั้นต้นให้เด็กสามารถจำสัญลักษณ์ตัวอักษรไทยได้อย่างแม่นยำขึ้นไม่สับสน โดยศึกษาสื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อนำมาช่วยเหลือเด็กดังกล่าว

สื่อการเรียนการสอนมีหลายชนิด ได้แก่ เทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยู โทรทัศน์ วีดีโอ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ที่มีเนื้อหาหรือข้อความเกี่ยวกับการเรียนการสอน สุพร ชัยเดชสุริยะ (2526 : 41) กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอนว่า นักเรียนจะรู้สึกสนุกสนานในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเพราะสนใจมากขึ้น พร้อมทั้งจะเรียน จดจำได้แม่นยำ ส่วนครูก็สนุกสนานกับการสอนมีความพร้อมที่จะสอน ในระดับอนุบาลสื่อการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจะต้องเลือกและใช้สื่อให้เหมาะสม (Heinich and others. 1982 : 8) นิทานที่มีภาพประกอบ เป็นสื่อช่วยให้เด็กสนใจและต้องการฟังเรื่องราวอย่างตั้งใจ สมธิ (Smith. 1973 : 72) ชี้ให้เห็นว่าภาพประกอบมีส่วนสำคัญสำหรับการรับรู้ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าไม่มีภาพประกอบต้องตั้งใจฟังเนื้อเรื่องถึง 2 ครั้งจึงจะเข้าใจ อรุณี เหลืองหิรัญ (2533 : 75 - 81) กล่าวถึง การฟังนิทานหรือเรื่องราวประกอบภาพว่า ช่วยให้เด็กมองเห็นโครงสร้างของเรื่องอย่างชัดเจน นิทานประกอบภาพจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (Dyslexia) เพราะเด็กมีปัญหาในการจำแนกตัวอักษรที่คล้ายกัน ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงเลือกนิทานประกอบภาพเป็นสื่อเล่าเรื่องที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยัญชนะและตัวละครในนิทาน โดยเน้นจุดเด่นของพยัญชนะเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง เช่น บ ป ๒ จุดเด่นของ บ.ปลา มีหางยาวขึ้นไป เพราะปลา มีหาง บ.ใบไม้ไม่มีหาง จึงไม่ต้องต่อหางขึ้นไป ๒.๒๕ มีหนวดจึงเติมหนวดไว้ด้านข้าง เป็นต้น จากความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยัญชนะและตัวละครในนิทาน จึงได้สร้างสื่อการสอนเป็นชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วยนิทานประกอบภาพ ด้วยการจัดกลุ่มพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันนำมาจัดกลุ่มได้ 8 กลุ่ม แล้วนำพยัญชนะแต่ละกลุ่ม

มาแตงนิทาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวพยัญชนะในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเนื้อหาของนิทานจะเป็นสิ่งจูงใจให้เด็กสนใจและจำตัวพยัญชนะ

จากปัญหาดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาสื่อการสอนและสร้างชุดการสอน พยัญชนะไทยด้วยนิทานประกอบภาพ เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วย นิทานประกอบภาพสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งคาดว่าจะได้ ผลดี เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย
 2. เพื่อศึกษาความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- หลังจากการสอนโดยใช้ชุดสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการช่วยให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับ อนุบาล และการศึกษาพิเศษ ได้ตระหนักถึงคุณค่าของชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วยนิทาน ประกอบภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนเขียนไทยและพื้นฐานวิชาอื่น ๆ สำหรับเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - ประชากรเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ซึ่งเป็นนักเรียนชายและหญิงที่มีความบกพร่องในขบวนการทาง จิตวิทยาทำให้มีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการ

สะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย เช่น ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อม ใช้เกณฑ์ตัดสินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) อายุระหว่าง 4 - 6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 6 คน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูประจำวิชาภาษาไทย พิจารณาผลการเรียนวิชาภาษาไทยของเทอมปลาย ปีการศึกษา 2540 และแบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ แล้วคัดเลือกนักเรียนมาทำการทดลอง จำนวน 6 คน

2. ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย หมายถึง สื่อการสอนโดยการใช้นิทานที่มีภาพหลายเส้นประกอบเป็นภาพวาดที่มีตัวละครเป็นชื่อเรียกของพยัญชนะต่าง ๆ เช่น ไก่ (ก.ไก่) ไข่ (ข.ไข่) ควาย (ค.ควาย) มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะรูปร่างของตัวพยัญชนะแต่ละตัว มี 8 ตอน แต่ละตอนจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน ได้แก่ กกก, บบข, คคค, ดดด, พพพ, ผผผ, ททท, ซซซ ในตอนหนึ่ง ๆ จะมีภาพประกอบคำบรรยาย 4 ภาพ และสรุปโดยการเปรียบเทียบตัวพยัญชนะกับตัวละครเพื่อสังเกตและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพยัญชนะแต่ละตัวในกลุ่ม ตัวอักษรไทย 25 ตัว ที่ผู้วิจัยคัดเลือกโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบแล้วผลที่ได้คือ พยัญชนะทั้ง 25 ตัวดังกล่าวนี้นักเรียนจำสับสน

การศึกษารุ่นนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ทำการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 24 ครั้ง

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

3.2 ความสามารถจำตัวพยัญชนะไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

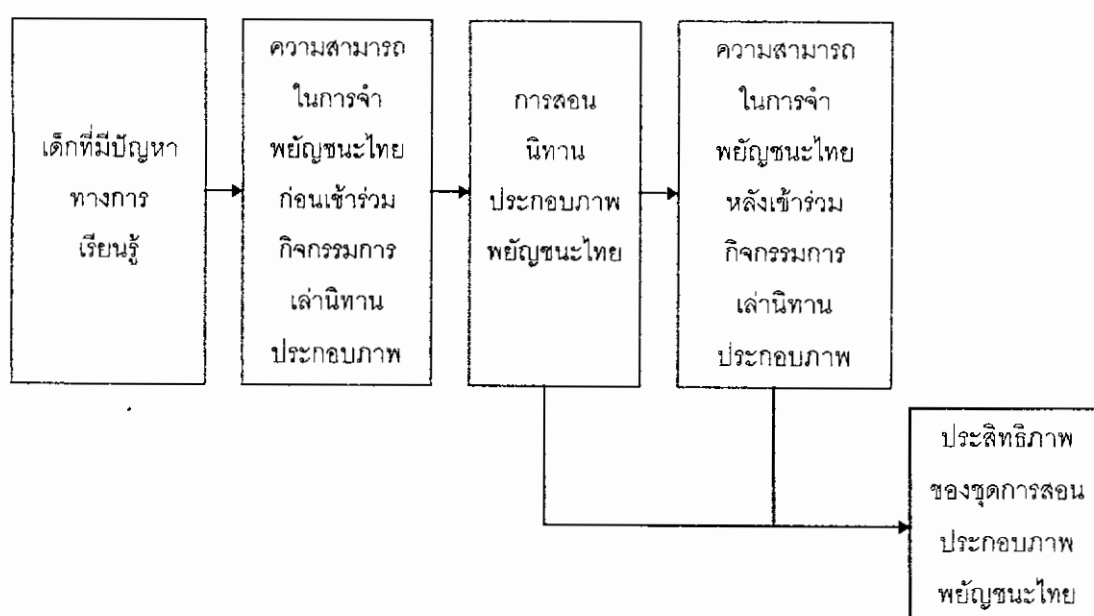
1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย หมายถึง จากการสอนด้วยชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย อัตราส่วนความรู้เปลี่ยนไปในเชิงเพิ่มขึ้นโดยศึกษาจากคะแนนในการทดสอบก่อนการสอน หลังการสอนแต่ละหน่วย และหลังการสอนครบทุกหน่วยแล้วดูความเปลี่ยนแปลง โดยประเมินตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งมี ความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบเมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหมวดของผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอนของทุกหมวดได้ สิ้นสุดลง คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

2. ความสามารถจำตัวพยัญชนะไทย หมายถึง นักเรียนสามารถบอกชื่อพยัญชนะไทยได้ถูกต้องจากพยัญชนะ 25 ตัว ได้แก่ กฅก, บปษ, คคค, ดตต, พพพ, ฉฉย, ททท, ชชชช นักเรียนสามารถบอกชื่อพยัญชนะไทยดังกล่าวได้ 80% ของทั้งหมด วิธีทดสอบคือ นำบัตรคำ ที่มีตัวพยัญชนะ ก ถามให้นักเรียนตอบว่าชื่อพยัญชนะอะไร เมื่อคำตอบเป็น ก.ฅก จะได้ 1 คะแนน ถ้าคำตอบเป็นพยัญชนะอื่นจะได้ 0 คะแนน แล้วนำมาบันทึกในตาราง จนครบ 25 ตัว นำคะแนนมาคิดเป็นร้อยละ

กรอบแนวความคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)
 - 1.1 คำจำกัดความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)
 - 1.2 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia)
 - 1.3 เกณฑ์การตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.4 ปัญหาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.5 การเตรียมความพร้อมในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. การสอนภาษาไทย
 - 2.1 วิธีการสอนภาษาไทย
 - 2.2 การเขียนสะกดคำ
 - 2.3 ลักษณะพยัญชนะไทย
3. สื่อการสอนหรือชุดการสอนประเภทนิทานประกอบภาพ
 - 3.1 ความหมายของสื่อการสอนหรือชุดการสอน
 - 3.2 คุณค่าของการใช้สื่อการสอนหรือชุดการสอน
 - 3.3 จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน
 - 3.4 หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก
 - 3.5 คุณค่าและประโยชน์ของภาพ
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
4. ประสิทธิภาพของชุดการสอน
 - 4.1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของชุดการสอน

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities)

1.1 คำจำกัดความของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 115) ได้ให้คำจำกัดความเชิงปฏิบัติการว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุจากความบกพร่องทางร่างกาย เช่น ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

1.2 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia)

ประมวญ ดิฉินสัน (2536 :132) เรียกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (Dyslexia) ว่าเป็นเด็กแวดดีที่เรียนอ่อน ซึ่งมีสาเหตุมาจากระบบประสาท แต่มิได้กระทบกระเทือนถึงสติปัญญา เด็กเหล่านี้มีผลการเรียน และความประพฤติดังกล่าวผิดปกติ เช่น อ่านหนังสือไม่ได้ เขียนไม่ได้ ทำเลขไม่ได้ บางคนชนผิดปกติ บางคนงุ่มง่าม แต่จะฉลาดในบางเรื่อง

วอลเลซ และ แมคโลลิน (ศรียา นิยมธรรม. 2537 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Wallace and McLoughlin. 1979) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (Dyslexia) มีสาเหตุจากความบกพร่องของระบบเส้นประสาทหรือการรับรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาทางการอ่าน กล่าวคือ เด็กจะสับสนในการจำแนกตัวอักษรที่คล้ายกัน เช่น ก กับ ภ ด กับ ค เป็นต้น ในด้านการฟังก็เช่นกัน เด็กจะมีปัญหาในการจำแนกเสียงที่คล้ายกัน เช่น กิน กับ บิน ผ้า กับ ป้า เป็นต้น นอกจากนี้เด็กยังมีปัญหาในการประสมอักษรเข้าเป็นคำ เช่น ไม่เข้าใจว่าทำไม “ทราย” จึงอ่านเป็น “ชาย” หรือบางทีก็สลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก หรือหากให้วิเคราะห์คำ เช่น “แมว” ว่าประกอบด้วย พยัญชนะตัว ม และสระแอ ตัวสะกด ว. และวรรณยุกต์สามัญ เด็กจะทำได้

1.3 เกณฑ์การตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2539 : 115 - 118) กล่าวถึงเกณฑ์การตัดสินว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องมีหลักฐานการทดสอบดังต่อไปนี้

1. การทดสอบทางสติปัญญา
2. การทดสอบเกี่ยวกับขบวนการเบื้องต้นทางจิตวิทยา
3. การทดสอบเกี่ยวกับการรับรู้
4. การสังเกตอย่างมีระบบ เป็นการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียน

มีบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียนมาเสนอ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการวินิจฉัย

5. การทำงานของนักเรียน หมายถึง การทำแบบฝึกหัด การบ้าน งานดังกล่าวนำมาเรียบบางส่วน เพื่อประกอบการวินิจฉัยเกี่ยวกับนิสัยในการทำงาน การวิเคราะห์การผิดพลาดในการทำงานต่อการบ้าน ทักษะในการอบรมข้อมูลของเด็กเป็นต้น

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งนำมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่าเด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถทางสมอง หลักฐานที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาเรื่องนี้

หลักฐานที่นำมาแสดงจะต้องบอกได้ว่า ผลการเรียนรู้ของเด็กไม่สอดคล้องกับสติปัญญา โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยทักษะในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียนการสะกดตัวอักษรหรือคณิตศาสตร์ หลักฐานที่นำมาประกอบการตัดสินใจได้แก่

- บันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ได้จากการสังเกตเด็ก
- ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่เด็กทำ หรือ การบ้าน
- ระเบียบประวัติของเด็ก
- ผลการทดสอบความพร้อมของเด็ก
- ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน

7. หลักฐานเกี่ยวกับความบกพร่องทางร่างกาย ได้แก่ ผลการวัดทดสอบเกี่ยวกับสติปัญญา การทดสอบทางสายตา การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการทดสอบทางจิตวิทยาอื่น ๆ

1.4 ปัญหาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

วาเลตต์ (ผดุง อารยะวิญญู. 2539 : 129 - 131 ; อ้างอิงมาจาก Valett. 1974) สรุปถึงปัญหาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านภาษาดังนี้

1. มีปัญหาในการฟัง เพราะฟังแล้วจดจำสิ่งที่ฟังไม่ได้
2. มีปัญหาในการเรียงลำดับสิ่งที่ฟัง ฟังแล้วจำลำดับไม่ได้

3. มีปัญหาในการฟังเสียงในสภาพที่มีเสียงรบกวน เพราะไม่สามารถแยกเสียงที่ต้องการฟังออกจากเสียงรบกวนได้

4. มีปัญหาในการรับรู้ร่วมกันระหว่างการฟังกับการใช้สายตา

5. มีปัญหาในการรับรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์

6. มีปัญหาในการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรม

7. มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านความคิดรวบยอด

8. มีปัญหาในการเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา

9. มีปัญหาในด้านขบวนการของความคิด ความจำ

เนื่องจากเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีความยากลำบากในการเรียนภาษา ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเด็กและสังเกตพฤติกรรมทางภาษาของเด็กว่ามีปัญหาด้านใดบ้าง เพราะเด็กแต่ละคนอาจมีปัญหามากกว่าด้านหนึ่งหรือเพียงด้านเดียว ครูที่ทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาของเด็กจะช่วยให้ครูจัดประสบการณ์ได้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กมากขึ้น

1.5 การเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

เดนเนอร์ (Deiner, 1993 : 194) กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมในการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่านระดับอนุบาล ดังนี้

1. ฝึกลากสายตามองตามไฟฉายที่ครูฉายขึ้น ลง, ซ้าย - ขวา เป็นต้น
2. ให้เด็กใช้สายตามองหาวัตถุที่ซ่อนไว้
3. เล่นเกมส์ ฝึกความจำ จับคู่ตัวเลข จับคู่สี และรูปร่าง
4. เล่นภาพตัดต่อตัวเลข ตัวพยัญชนะ
5. เรียงลำดับก่อนหลัง เรียงลำดับวงจรชีวิตของสัตว์
6. ขณะเดินเล่น ให้เด็กฝึกสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่พบ แล้วนำกลับมาเล่าใน

ชั้นเรียน

7. จัดหนังสือหลาย ๆ ชนิด รวมทั้งหนังสือที่มีแต่ภาพมาให้เลือกอ่าน
8. จัดมุมหนังสือให้เป็นสัดส่วนและสบาย มีครูคอยดูแลช่วยเหลืออยู่ห่าง ๆ

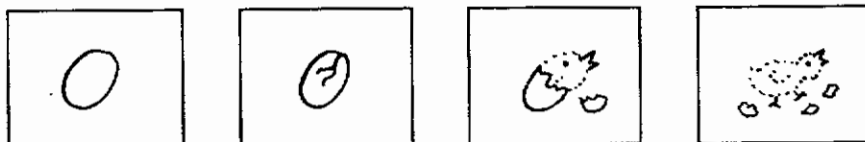
เด็กอายุ 5 - 6 ปี จะมีความพร้อมในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จึงควรฝึกและนำเด็กมาสำรวจความพร้อมก่อนจะเสริมให้เขา ควรใช้แบบสำรวจปัญหาที่แท้จริง จะทำให้ทราบว่าทักษะใดที่เด็กมีแล้วหรือไม่ เราจึงจะช่วยเสริมได้ถูกต้อง ซึ่งตาและหู

เป็นสิ่งสำคัญกับการฝึกทักษะการอ่าน

พื้นฐานการเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน (Deiner. 1993 : 397 - 404)

ตัวอย่างเช่น

- ลำดับเหตุการณ์ (Natural Sequencing)

- การออกเสียงพยัญชนะเกี่ยวกับร่างกาย (Body Sounds)

เช่น คำว่า “แซน” มีคำใดบ้างที่เป็นส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ออกเสียงคล้ายคำว่า “แซน” (ขา ขน เข่า ข้อศอก ฯลฯ) เป็นต้น

- อักษรประจำวัน

ครูจะนำพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งมานำเสนอ เช่น “ก” ให้นักเรียนเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น ก.ไก่ ที่ทำด้วย ไม้, กระดาษทราย, คำต่าง ๆ ที่ขึ้นต้นด้วย “ก” ทั้งรูปและเสียง ตลอดวัน

- ระบายสีตามคำสั่ง

ให้ระบายสีลงในตารางตามคำสั่ง เช่น ระบายสีแดงลงในช่องแรก ระบายสีเขียวในช่องที่สอง เป็นต้น

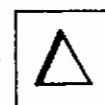
- จับคู่สีที่เหมือนกัน

วิธีเล่น ใช้แผ่นสีที่เหมือนกัน 2 แผ่น ใช้หลาย ๆ สี คว้าสีลงแล้วให้เด็กเลือกเปิดทีละ 1 คู่ (2 แผ่น) โดยให้ได้สีเหมือนกันทั้งคู่ หรืออาจใช้ตัวพยัญชนะ ตัวเลขหรือรูปภาพแทนสี เล่นวิธีเดียวกันได้ เป็นต้น

มิลเลอร์ (Miller. 1993 : 202 - 205) ได้เสนอแบบฝึกทักษะเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการมองดังนี้

1. ลากเส้นตามจุดที่กำหนดให้ ลอกรูปทรงเรขาคณิต และวาดภาพทรงเรขาคณิตด้วยตนเอง

2. ลากเส้นตามแบบในช่องที่กำหนดให้ เช่น ลากเส้นสามเหลี่ยมใน

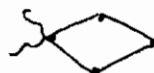

3. ต่อชิ้นส่วนให้สมบูรณ์

4. เติมภาพให้สมบูรณ์

5. เชื่อมจุดตามจุดที่กำหนดให้

6. ร้อยลูกปัด

7. ลากเส้นตามจุดปะ ตัดกระดาษตามเส้นเพื่อให้ตาสัมพันธ์กับมือ

8. เลือกรูปทรงใส่ช่องที่กำหนดให้ถูกต้อง

9. เดินทรงตัวบนแท่นทรงตัว

10. ให้เด็กฝึกลากเส้นหรือเขียนบนกระดานดำ

11. ฝึกอ่าน แผ่นอักษรที่ใช้วัดสายตา

12. ให้เด็กมองลูกบอลที่แกว่งไปมา หรือหมุนเป็นวงกลม

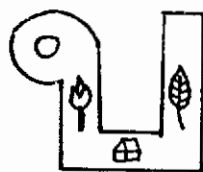
13. โยนบอล หรือถุงทรายที่มีขนาดต่างกัน

14. ทำท่าทางเป็นตัวอักษรต่าง ๆ

15. สร้างรูปเรขาคณิตให้เป็นรูปต่าง ๆ

ฝึกการเปรียบเทียบตัวอักษร (Miller, 1993 : 213 - 250)

- ให้เลือกคำตามคำสั่ง เช่น ค. ใน ด (ค) ต ค
- ให้บอกชื่ออักษรที่เห็นให้ถูกต้อง
- ไม่ควรสอนตัวที่คล้ายกันไว้ด้วยกัน เช่น บ ป
- เรียนรู้ตัวอักษรจากชื่อตนเอง
- สอนอักษรที่เด็กคุ้นเคยก่อน แม้ว่าจะอยู่ในลำดับหลัง
- อธิบายความหมายของอักษร (พยัญชนะ) และการประสมเป็นคำ
- วาดรูปที่มีชื่อเป็นอักษรที่กำหนดลงในอักษรนั้น ๆ เช่น

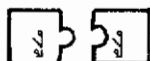
- ลากเส้นตามจุดเป็นตัวอักษร

- จับคู่ภาพที่มีชื่ออักษรคู่กับอักษรนั้นให้ถูกต้อง เช่น

- ต่อคำที่เหมือนกัน เช่น

- เลือกตัวอักษรจากกลุ่มพยัญชนะที่กำหนดให้ เช่น

มด → ก (ม) ข ล (ด)

ขนม → ล ม (ข น ม) อ ว เป็นต้น

- เติมตัวอักษรที่หายไป เช่น ฝน → น , ฝ เป็นต้น

จากวิธีการฝึกทักษะเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านดังกล่าว อาจมีวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันที่ทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความพร้อมที่จะอ่านในระดับสูงขึ้นไป

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

(Learning Disabilities)

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 - 44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยศึกษาเด็กอายุ 4 - 6 $\frac{1}{2}$ ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยดัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธีย์ (McCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ชำย - ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สำหรับใช้คัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4 - 6 $\frac{1}{2}$ ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น .63 - .85 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เที่ยงโครงสร้าง จำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์

แมรี และ เบิร์ตแตรม (Mary and Berttram. 1997 : 174 - 178) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษและนักการศึกษาทั่วไปศึกษาจากเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีการสอนแบบใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90.7% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87.0% การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Tradebooks) 81.5% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีในลำดับแรกที่ใช้มากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติ และเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

วิธีการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ น่าจะมีกลวิธีการสอนอีกมากมายที่
นำศึกษา ว่าสามารถใช้สอนอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไร ผู้วิจัยจึงเลือกทดลองสอนด้วย
นิทานประกอบภาพเปรียบเทียบการจำตัวพยัญชนะไทยในเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับ
อนุบาล

2. การสอนภาษาไทย

2.1 วิธีการสอนภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ
ปรับปรุง 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และได้
กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์
อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับรู้ และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด
อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจน
สามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหา
ความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ
5. สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิด ตัดสินใจ
แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
6. มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทยและ
วรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต (กระทรวง
ศึกษาธิการ. 2535 : 7)

ทรง จิตประสาธ (2526 : 23) ได้กล่าวไว้ว่ามีวิธีการสอนหลายวิธี ครูจะเลือกใช้
วิธีใดก็ได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงตามความถนัดของครู โดยให้การดำเนินการสอนนั้น
ทำให้เด็กเรียน ฟัง พูด อ่าน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและสัมพันธ์กัน เรียนด้วยความสนุกสนาน
เพลิดเพลิน การสอนจะต้องจัดให้มีการสอนครบ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. สอนสระ พยัญชนะ ให้ออกชื่อ ออกเสียง และเขียนได้ถูกต้องจะสอนครบทุกตัวทันทีหรือจะสอนบางตัวโดยเริ่มจากพยัญชนะที่เด็กได้พบก่อนแล้วค่อยเพิ่มขึ้นจนครบทุกตัวแล้วนำมาเรียงลำดับให้ถูกต้องในภายหลังก็ได้

2. สอนคำ ให้อ่าน - เขียน ได้ถูกต้องและรู้ความหมาย

3. สอนประโยค ให้อ่าน - เขียน ให้ถูกต้อง รู้ความหมายและใช้คำเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้องทั้งในการพูดและการเขียน

4. สอนแจกลูก ให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียงผสมพยัญชนะกับสระเพื่อนำไปใช้ในการอ่านและเขียนคำที่ต้องการได้

5. สอนผัน ให้สามารถจับหลักเกณฑ์วิธีออกเสียง ผันวรรณยุกต์ เพื่อนำไปใช้ในการอ่านและเขียนคำที่ต้องการได้

6. สอนการใช้ภาษาไทย ให้สามารถใช้ภาษาไทยสื่อความหมายแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ทั้งการพูด และการเขียน ได้ถูกต้องทั้งการสะกดตัวและความหมายได้ดี ตามวัยและระดับชั้น เช่น ในการอภิปราย เล่าเรื่อง แต่งความ จดหมาย เป็นต้น นั่นคือการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มิได้มุ่งเพียงการอ่านออกเขียนได้แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของทักษะความเข้าใจภาษาคือการฟังและการอ่าน ทักษะการใช้ภาษาคือ การพูดและการเขียนจนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ การหาเหตุผล แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ จึงควรยึดแนวการสอนดังนี้

1. สอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิต นำภาษาที่ผู้เรียนพบเห็นและใช้อยู่ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน ตลาด ในชุมชน ภาษาจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น มาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อที่ผู้เรียนจะนำความรู้ ทักษะและเจตคติที่ได้รับไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จในชีวิต

2. สอนทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กันทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการใช้ภาษาที่ถูกต้อง แต่อาจแยกย่อยออกฝึกฝนแต่ละทักษะในกรณีการสอนซ่อมเสริมได้

3. ฝึกฝนให้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ เน้นการฝึกจนเกิดความคิดรวบยอด สามารถสรุปหลักเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง

4. ฝึกให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ และเรียนด้วยตนเองให้มาก โดยมีครูคอยแนะนำ ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังนิสัยความใคร่รู้ ใคร่เรียน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน น่าสนใจ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการที่ต้องฝึกฝนทักษะบ่อย ๆ และซ้ำ ๆ ทั้งยังเป็นการปลูกฝังความรักในการเรียนภาษาไทยอีกด้วย

6. ฝึกให้เป็นคนช่างคิด ช่างสังเกตการใช้ภาษาที่พบเห็นในที่ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความคิดและมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น

7. ในการฝึกทักษะ ถ้าครูพบข้อบกพร่อง ควรหาสาเหตุและแก้ไขให้ถูกต้อง และทันเวลาเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย (สุชาติ วัชรวิทย์ : 2529 : 64 - 65)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : ก - จ) ยังได้แนะแนวทางการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาไว้หลายวิธีดังนี้

1. การสอนภาษาไทยโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษา การสอนวิธีนี้ เป็นลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็ก ให้เด็กได้คิด ฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ร่วม โดยครูอาจใช้รูปภาพให้นักเรียนดู สนทนาเกี่ยวกับภาพ อ่านหรือเล่าเรื่องให้ฟัง

ขั้นที่ 2 กระตุ้นให้คิด หลังจากฟังเรื่องและดูภาพแล้ว ครูซักถามโดยใช้คำถามนำให้นักเรียนคิดและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 บันทึกข้อความ เมื่อนักเรียนเข้าใจและคิดเรื่องที่ฟังตรงกันแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ฟัง ครูบันทึกข้อความบนกระดาน ถ้านักเรียนใช้คำพูดหรือภาษาผิดครูแก้ไขให้

ขั้นที่ 4 อ่านข้อความที่บันทึก ครูให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่บันทึกเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มจนคล่อง

ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียน เช่น ฝึกอ่านบัตรคำหรือแถบประโยค เขียนเรื่องราวจากประสบการณ์ หรือจากการอ่านหนังสือร่วมกัน

2. การสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียน วิธีสอนนี้ยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก มีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน และทบทวนประสบการณ์พื้นฐานการเรียนแก่นักเรียนด้วยเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เก่ากับประสบการณ์ใหม่ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 สอนคำใหม่ทบทวนคำเก่า

ขั้นที่ 3 บอกจุดประสงค์ของการอ่านให้นักเรียนทราบ เช่น อ่านเพื่อตอบ

คำถามอ่านเพื่อเขียนเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 4 อ่านในใจและอ่านออกเสียง โดยครูแนะนำวิธีการอ่าน และให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มและรายบุคคล ครูแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน

ขั้นที่ 5 จัดกิจกรรมฝึกฝนทักษะทางภาษา เป็นเกมทางภาษา ทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดในคู่มือครู

3. การสอนภาษาไทยโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูก ผันอักษร โดยเริ่มจากให้เด็กรู้จักเสียงพยัญชนะสระ และจํารูปพยัญชนะ สระให้ได้เสียก่อนจึงนำมาสะกดคำและแจกลูก มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝึกสะกดคำให้คล่อง

ขั้นที่ 2 สังเกตการวางพยัญชนะ สระของคำ แล้วฝึกสะกด

ขั้นที่ 3 สอนความหมายของคำโดยใช้ภาพ หรือทำท่าประกอบ

ขั้นที่ 4 นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้การสะกดคำช่วย โดยให้คัดหรือเขียนตามคำบอกจนจำได้

ขั้นที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเน้นอ่านและการเขียนบ่อย ๆ

4. การสอนภาษาไทยโดยอ่านหนังสือเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกหนังสือ โดยให้นักเรียนเลือกหนังสือตามความสนใจและความสามารถของแต่ละคน

ขั้นที่ 2 ตั้งจุดมุ่งหมายและวางแผน คือให้นักเรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่นอ่านแล้วทำกิจกรรมอะไร จะใช้เวลาอ่านเท่าใด เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้และนำเสนอผลการอ่านให้ครูฟัง

ขั้นที่ 4 ทำกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น เขียนเรื่องย่อ เขียนข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน วาดภาพในเรื่อง และเขียนคำบรรยายประกอบภาพ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 เสนอผลงานและประเมินผลงาน

และเพื่อให้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ประสมประสานการสอนทั้ง 4 วิธีเข้าด้วยกัน เป็นการสอนภาษาไทยแบบประสมประสาน โดยจัดลำดับการสอนไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษาจากหนังสือเรียน

ข้อที่ 2 การสอนอ่านในใจจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 3. การสอนสะกดคำจากแบบฝึกในหนังสือเรียน

ขั้นที่ 4. การสอนออกเสียงจากหนังสือเรียน

ขั้นที่ 5 การฝึกการใช้ภาษา

ขั้นที่ 6 การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาและการอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 7. การสอนซ่อมเสริม

จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น เป็นฝึกทักษะ

การฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับการอ่านและเขียนในระดับอนุบาลควรเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและเขียน โดยการเรียนรู้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อนำมาสะกดเป็นคำพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาได้

2.2 การเขียนสะกดคำ

สราวุธ เฟื่องศรีโคตร (2539 : 14) กล่าวถึง การเขียนสะกดคำว่าเป็นการเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

กำชัย ทองหล่อ (2509 : 190) กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้น การเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาการเขียนสะกดคำผิด ความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ ซึ่งในเรื่องนี้ วรรณิ โสมประยูร (2529 : 503) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นความสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียตั้งแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้นเพราะว่าไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาใด ในสาขาใด เด็กต้องเรียนอ่านคำหรือประโยคที่มีหนังสือเรียนที่ใช้เรียนให้ได้ และเมื่ออ่านออกแล้วก็ต้องเขียนได้ด้วย การสะกดคำเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออก เขียนได้ สะกดคำถูกต้อง เด็กจะสามารถนำประโยชน์จากเรียนไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้ดี (ประยุทธ วัชรดิษฐ์. 2516 : 98)

ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาไทยเพราะ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมักจะ เขียนและอ่านผิด จึงควรฝึกทักษะด้านนี้เสียตั้งแต่เริ่มแรกที่จะเรียนรู้พยัญชนะไทยในระดับก่อน ประถมศึกษา

2.3 ลักษณะพยัญชนะไทย

ประทีน มหาจันทร์ (2506 : 3 - 4) ศึกษาลักษณะพยัญชนะไทย เพื่อศึกษา การเขียนของเด็กชั้นประถมปีที่ 1 ดังนี้ พยัญชนะไทยจัดเรียงลำดับเริ่มจาก ก . ข จนถึง อ . ฮ เป็นการยากในการเขียนเพราะลักษณะ ก และ ข ต่างกันมา พยัญชนะไทยส่วนใหญ่มีรูปร่างคล้ายกันอยู่หลายกลุ่ม ที่ต่างกันก็เป็นส่วนย่อยเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ตัว ก ถ้าเติมหัวจะกลายเป็น ถ หรือ ฏ ถ้าจำแนกพยัญชนะไทยออกเป็นหมวดหมู่ โดยถือเอารูปที่ คล้ายคลึงกัน จะได้ดังนี้

1. ก ถ ฏ ฏ ฎ ฌ ฌ
2. ข ฃ ค ฅ
3. ด ต ค ฅ ฌ ฌ
4. พ ฟ ฝ ฝ ฝ
5. บ ป ฃ
6. ท ฑ ฑ
7. น ฌ (ฌ)
8. ม ฌ (ฌ ฌ)
9. ล ฌ
10. อ ฮ
11. จ ฐ
12. ว ร ฌ

รูปร่างพื้นฐาน (Basic Form) ของพยัญชนะไทย ดัดแปลงเพื่อประโยชน์ ทางภาษาเท่านั้น ถ้าจำแนกพยัญชนะไทยออกเป็นหมวดหมู่ โดยถือเอาการเปลี่ยนแปลงรูป พยัญชนะเป็นเกณฑ์จะได้ผลดังนี้

ก. การเปลี่ยนแปลงภายในตัวพยัญชนะ มีดังนี้

1. เปลี่ยนแปลงที่หัวพยัญชนะ เช่น

ก เป็น ก

ท เป็น ท

ข เป็น ข

ช เป็น ช

ม เป็น ม

ด เป็น ด

2. เปลี่ยนแปลงที่ทางพยัญชนะ เช่น

ข เป็น ข

ช เป็น ช

น เป็น จ

อ เป็น ฮ

พ เป็น พ

บ เป็น ป

ฟ เป็น ฟ

ผ เป็น ผ

ภ เป็น ภ

3. เปลี่ยนแปลงในที่อื่น ๆ เช่น

ด เป็น ด

ค เป็น ค

ท เป็น ท

ว เป็น ร

ร เป็น ร

ผ เป็น ย

ง เป็น ด

ข. การเปลี่ยนแปลงโดยการเอาเครื่องหมายอื่นมาเติม เช่น

ล เป็น ล

ค เป็น ค

บ เป็น ษ

ค. การเปลี่ยนแปลงภายในตัวพยัญชนะ และการเอาเครื่องหมายอื่นมาเติม เช่น

- จ เป็น ฐ
- ถ เป็น ญ

ง. การประสมรูประหว่างพยัญชนะสองตัว เช่น

- ถ ประสมกับ น เป็น ณ
- ภ ประสมกับ ม เป็น ฌ
- ต ประสมกับ ม เป็น ตม

การจัดหมวดหมู่เช่นนี้ เป็นการถ่ายทอดการเขียน แต่สำหรับการจํารูปพยัญชนะจะค่อนข้างยาก และสับสนสำหรับเด็กที่เพิ่งเริ่มเรียนรู้ตัวพยัญชนะไทย ที่มีรูปร่างลักษณะใกล้เคียงกันบางตัวดังกล่าว ถ้าเด็กได้รับการฝึกฝน และเรียนรู้อย่างถูกต้องจะทำให้เด็กจําได้ดีขึ้น

3. สื่อการสอนหรือชุดการสอนประเภทนิทานประกอบภาพ

3.1 ความหมายของสื่อการสอนหรือชุดการสอน

วาสนา ขาวหา (2528 : 32) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึงการวางแผนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ ร่วมกัน

มนตรี แย้มกลีกร (2526 : 5) กล่าวถึง สื่อการสอน ว่าเป็นตัวกลางที่ช่วยในการนำความรู้จากผู้สอน หรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องการ

เฮนิค และคนอื่น ๆ (Heinich and others. 1982 : 8) กล่าวว่าสื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น เทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยู โทรทัศน์ วีดีโอ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ที่มีเนื้อหา หรือข้อความเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ฮาส และแบกเกอร์ (Hass and Packer. 1955 : 11) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนว่า เป็นเครื่องมือที่ช่วยผู้สอนในการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นจริง ทักษะ ทศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ ไปยังผู้เรียน

จากความหมายของสื่อการสอน หรือชุดการสอนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า สื่อการสอน หรือชุดการสอน เป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้เรียนหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ถ่ายทอดมายังผู้เรียนด้วยเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

3.2 คุณค่าของการใช้สื่อการสอนหรือชุดการสอน

ประพรี เทพรานนท์ (2527 : 6) กล่าวถึงธรรมชาติของเด็กมักไม่ชอบอยู่นิ่ง จะเป็นการฝืนใจอย่างมากที่จะให้นั่งเรียนเฉย ๆ แล้วฟังครูพูดอย่างเดียว ดังนั้นถ้าครูใช้สื่อ การเรียนการสอนประกอบการอธิบาย นักเรียนจะสนใจและเข้าใจเรื่องที่เรียนมากขึ้น

ครูใช้สื่อการสอนโดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้ (สุพร ชัยเดชสุริยะ. 2526 : 41 - 52)

1. สร้างความสนใจและเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น
2. ให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม นักเรียนจะได้รับความรู้ และประสบการณ์ตรงมากกว่าการพูดโดยไม่เห็นสิ่งใดในเรื่องที่พูดเลย
3. ช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่ครูสอนได้รวดเร็ว และสามารถจำได้เป็นระยะเวลายาวนาน
4. สามารถนำสิ่งที่ป็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ มาสู่ห้องเรียนได้มากขึ้น เช่น รูปภาพ ของจริง ของจำลองต่าง ๆ
5. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งมากขึ้น
6. ใช้เป็นเครื่องมือ ทบทวน สรุปหรือทำให้วิชาการต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น
7. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น เช่น ทำกิจกรรมร่วมในบทเรียน
8. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน จึงสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เพราะสนใจมากขึ้น พร้อมทั้งจะเรียนจดจำได้แม่นยำ ส่วนครูก็สนุกสนานกับการสอนมีความพร้อมที่จะสอน

สื่อการสอนหรือชุดการสอนจึงมีคุณค่าทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี ทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างเต็มที่ และสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย

3.3 จุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน

จันทร์เพ็ญ สุภาผล (2535 : 26) ให้ความหมายของการเล่านิทานว่าเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยอิงความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้เกิดความสนุกสนาน และแฝงคติสอนใจ เพื่อให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้จากเนื้อเรื่องในนิทาน

ศ. ศุภนิมิตร (2522 : 28 - 32) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเล่านิทานในโรงเรียนไว้ว่า

1. เพื่อลดความเครียดหลังจากที่ครูสอนมากพอสมควร ครูสังเกตเห็นว่านักเรียนเกิดความตึงเครียด ความเบื่อหน่ายจากการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ครูอาจเล่านิทานให้ฟังเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ไม่ควรนำเรื่องที่หนักสมอง หรือเรื่องคติสอนใจเล่าเพื่อประโยชน์ด้านนี้
 2. เพื่อใช้เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน แต่ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อเพราะเด็กจะเบื่อ
 3. เพื่อช่วยเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติที่ผิดบางประการของเด็กเกี่ยวกับ ความเชื่อ ความกลัว การกินอาหาร ที่เด็กได้รับการปลูกฝัง หรือฝึกมาอย่างผิด
 4. ใช้สอนเรื่องจริยศึกษาแก่เด็ก เช่น เรื่องความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร
 5. ใช้สอนวิชาเรียงความ เช่น ให้นักเรียนเขียนเรื่องบรรยายลักษณะตัวละครจากนิทานที่เล่า
 6. ใช้สอนหรือฝึกทักษะทางภาษา คือการฝึกฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้นักเรียนรู้จักฟังเป็น มีมารยาทในการฟัง จับใจความจากเรื่องที่ได้ฟังเป็นต้น
 7. ใช้นิทานส่งเสริมการอ่านของเด็ก
 8. ฝึกให้เด็กแสดงออกในการเล่านิทาน ให้แสดงท่าทางประกอบ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟัง
 9. สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมของผู้เล่าและผู้ฟัง ซึ่งส่งผลไปถึงการปกครองของเด็ก และการเข้าใจเด็ก
- นอกจากนี้ พรจันท์ จันทวิมล (2529 : 103 -105) ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาลที่ควรนำมาเล่าให้เด็กฟัง
1. เป็นเรื่องง่าย ๆ แต่สมบูรณ์ เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวให้เด็กพอคาดคะเนเรื่องได้บ้าง
 2. มีการเดินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว
 3. ตัวละครน้อย มีลักษณะเด่นที่จำได้ง่าย เด็กอาจสมมุติตัวแทนได้
 4. มีบทสนทนามาก ๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องที่เป็นความเรียงได้ดี
 5. ใช้ภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น การกล่าวคำซ้ำ หรือคำสัมผัสจะช่วยให้เด็กจดจำได้ง่ายและรวดเร็ว
 6. สร้างความรู้สึก ความพอใจให้กับผู้ฟัง

7. เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัว สัตว์เลี้ยง หรือเรื่องที่เด็กจะจินตนาการตามได้

8. ความยาวไม่เกิน 15 นาที

3.4 หลักการเขียนนิทานสำหรับเด็ก

รศพร ช้างธาดา (2531 : 114 - 121) เขียนหลักเกณฑ์ทั่วไป ในการเขียนเรื่องสำหรับเด็ก ดังนี้

1. นักเขียนหนังสือเด็กจะต้องสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว คือมองเป็นอะไร ๆ น่าสนใจไปหมด

2. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่ดีสำหรับเด็ก

3. ควรมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเรื่องที่เด็กชอบ ดังนี้

- เป็นเรื่องที่สิ่งเล็กสามารถเอาชนะสิ่งใหญ่ได้
- เป็นเรื่องจินตนาการที่สนุกสนานเหลือเชื่อ
- ตำนาน
- นิรศนา - คำทาย
- เด็กชอบบันเทิงมากกว่าสารคดี เป็นต้น

4. ต้องรู้จักว่าเป็นเด็กระดับไหน วัยใด มีความต้องการ และความสนใจอย่างไร มีความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์มากน้อยแค่ไหน

5. ให้แนวคิดหรือความรู้ที่มีคุณค่าต่อเด็ก

6. เขียนในเรื่องที่ผู้เขียนมีความรู้อย่างแท้จริง

7. ตัวละครควรมีลักษณะดังนี้

- ตัวเอกของเรื่องควรอยู่ในวัยเดียวหรือวัยที่ใกล้เคียงกับเด็ก
- พฤติกรรมของตัวละครเอกจะต้องให้มีคุณค่า และมีการพัฒนา

บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยไปในทางที่ดีขึ้น

- บุคลิกลักษณะของตัวละครจะต้องเหมาะสมกับเรื่อง
- ตัวละครเอกควรเป็นสิ่งที่มีความชีวิตที่เคลื่อนไหวได้

8. ควรมีเทคนิคในการเขียน ปัจจุบันมี 5 แบบคือ

- แบบเล่าเรื่อง คือผู้เล่าเรื่องให้ตัวละครอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ มาเล่าเรื่อง

ให้ฟัง

- แบบสนทนา คือผูกเรื่องให้ตัวละครในเรื่องสนทนากัน
- แบบใช้ภาพ คือใช้ภาพเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตัวอักษรบรรยายภาพ หรือเล่าเรื่องเพียงเล็กน้อย โดยให้ความสำคัญอยู่ที่รูปภาพ

- แบบบรรยาย หรือเล่าเรื่อง โดยผู้เขียนเป็นผู้เล่าเรื่องทั้งหมด
- แบบบรรยายผสมบทสนทนา คล้ายกับหนังสือนวนิยายของผู้ใหญ่

9. ต้องระวังอย่าเขียนแบบดูถูกเด็ก

10. พยายามสอดแทรกอารมณ์เข้าไปในเรื่อง เช่น ความรัก ความเพลิดเพลิน ความรื่นรมย์ ความสนุกสนาน

11. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง

3.5 คุณค่าและประโยชน์ของภาพ

รัถพร ชิงธาดา (2531 : 44 - 45) กล่าวถึงภาพประกอบที่ดีในหนังสือเด็กควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรเป็นภาพเขียนมากกว่าภาพถ่าย เพราะภาพเขียนสามารถเขียนประกอบเรื่องได้อย่างกว้างขวาง เก็บรายละเอียดและเน้นบางส่วนที่ต้องการได้ดีกว่า มีความสวยงามน่าสนใจให้จินตนาการและอารมณ์ขึ้นได้ดีกว่าภาพถ่าย

2. ภาพประกอบจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

3. เด็กดูภาพแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี

4. ภาพประกอบที่ดีสามารถ เล่าเรื่องในตัวของมันเอง

5. ควรมีชีวิตชีวา มีความเคลื่อนไหวอยู่ในภาพ

6. ให้ความรู้สึก ก่อให้เกิดจินตนาการที่แปลกใหม่

7. เป็นภาพที่ให้อารมณ์ขัน

8. ควรมีภาพประกอบทุกหน้าในหนังสือสำหรับเด็ก

9. ขนาดของภาพสำหรับเด็กเล็กควรใช้ภาพขนาด $\frac{3}{4}$ ของหน้ากระดาษ

ตัวอักษร $\frac{1}{4}$ ของหน้ากระดาษ

10. การให้สีภาพ ควรให้สีสดใสสวยงาม เพราะเด็กชอบภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ

11. เป็นภาพง่าย ๆ ขนาดใหญ่และชัดเจน ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียด
ในภาพมากนัก

12. ภาพต้องถูกต้องตามความเป็นจริง โดยเฉพาะสำหรับเด็กเล็กภาพไม่ควร
ใช้ครึ่งตัว เป็นต้น

เกอร์แลค และอีลี (Gerlach and Ely. 1971 : 365) ได้ให้ความหมายของภาพ
ว่าเป็นภาพนิ่ง ซึ่งเป็นวัตถุ 2 มิติ ที่แสดงเหตุการณ์ สถานที่ คน สัตว์ สิ่งของต่าง ๆ ไว้
อาจมีลักษณะเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพการ์ตูน ภาพสเก็ตช์ ภาพผนัง แผนภูมิ แผนที่
และแผนที่สถิติ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

คินเดอร์ (Kinder. 1965 : 29 - 30) กล่าวว่าภาพสามารถจูงใจผู้เรียน ทำให้
เกิดการเรียนรู้ได้ดีมีชีวิตชีวามากขึ้น รูปภาพจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น เช่น
แสดงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ แสดงให้เห็นสิ่งที่ใกล้ตัวได้

ภาพที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ ควรมุ่งเน้นด้านเนื้อหาที่จะนำเสนอ รวมทั้ง
ลักษณะ และสีของภาพ ควรแสดงให้เห็นถึงการสื่อความรู้ความเข้าใจจากผู้สอนไปยังผู้เรียน
อย่างถูกต้องและชัดเจน

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

สุดาวดี ไยพิมล (2533 : 60 - 66) ได้ศึกษาความสามารถในการจำแนก
พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ และการเล่า
นิทานโดยแสดงบทบาทสมมุติประกอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 5 - 6 ปี จำนวน
30 คน ผลการทดลองพบว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้าน
ความซื่อสัตย์สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ใกล้เคียงกัน
ทั้ง 2 กลุ่ม

ทรงพร สุทธิธรรม (2534 : 85 - 89) ได้ศึกษาความสามารถในการรับรู้ และ
เข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลาย การ
ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 4 - 5 ปี จำนวน 30 คน โดยมี
กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลอง ได้รับการ
ทดสอบก่อน และหลังการทดลองแล้ว ปรากฏว่าเด็กปฐมวัยที่มีผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทาน
เพื่อส่งเสริมการคลาย การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจ
ทัศนะของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จอห์นสัน และซอลท์ (Johnson and Saltz. 1977 : 367 - 379) ศึกษาเด็ก 4 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มควบคุม อีก 3 กลุ่มได้รับการเล่านิทานให้ฟัง 3 แบบ คือ แต่ละกลุ่ม หลังจากฟังนิทานแล้วมีการสนทนา พาไปศึกษานอกสถานที่ และเล่นเลียนแบบตัวละคร ผลการทดลองพบว่า เด็กในกลุ่มที่ฟังนิทานแล้วแสดงเลียนแบบตัวละครในเรื่อง จะพัฒนาความคิดต่าง ๆ ได้ดีที่สุด แสดงถึงความต้องการของเด็กที่อยากจะเลียนแบบตัวละคร ที่ตนชอบหรือตัวละครที่ประสบผลสำเร็จ

คลอร์ และโรเบิร์ต (Clare and Robert. 1978 : 156) ศึกษาผลของการใช้นิทานมีผลต่อพฤติกรรม และทัศนคติของเด็ก โดยใช้หุ่นและแสดงบทบาทสมมุติกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายจำนวน 62 คน โดยให้เด็กฟังนิทานแล้วเลียนแบบท่าทางสัตว์ในนิทาน แล้ววัดทัศนคติของเด็ก ผลการทดลองพบว่า เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อสัตว์ การวัดทัศนคติมีความมั่นคงเพราะหลังจากนั้นอีก 6 สัปดาห์วัดผลอีกได้ผลเช่นเดิม แสดงว่านิทานมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมและทัศนคติที่มั่นคงของเด็ก

จากงานวิจัยที่กล่าวมา พบว่านิทานเป็นสื่อนำความรู้ ความเข้าใจจากผู้ถ่ายทอดไปยังผู้ฟังได้เป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเล่านิทานด้วยภาพประกอบ น่าจะมีผลเชื่อมโยงข้อพญชนะกับรูปพญชนะได้เช่นกัน

4. ประสิทธิภาพของชุดการสอน

4.1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

โกมล ไพศาล (2540 : 36 - 37) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนว่าจำเป็นจะต้องมีเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพ จึงเกิดแนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือสื่อหลายแนวด้วยกัน บางแนวคิดใช้เกณฑ์พัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก บางแนวใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย หรือบางแนวใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ย หรือบางแนวใช้เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในแต่ละจุดประสงค์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้แนวทางหลังนี้ เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหา

ประสิทธิภาพของชุดการสอน เนื่องจากวิธีการที่สามารถชี้วัดประสิทธิภาพได้ทั้งภาพรวมในลักษณะกว้างและวัดส่วนย่อยเป็นรายจุดประสงค์ทำให้ได้ผลการวัดที่ชัดเจน นำข้อมูลที่ได้มาเป็นเครื่องตัดสินใจได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการอื่นมาประกอบให้เกิดการซ้ำซ้อนอีก อันมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มและคะแนนสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในแต่ละจุดประสงค์เป็นการประเมินผลพฤติกรรม ขั้นสุดท้าย โดยพิจารณาจากคะแนนสอบหลังเรียน เกณฑ์ที่ใช้คือ E_1/E_2 อาจเท่ากับ 80/80 หรือ 90/90 หรืออื่น ๆ อีกก็ได้ แต่ถ้ากำหนดเกณฑ์ไว้ต่ำเกินไปอาจทำให้ผู้ใช้บทเรียนไม่เชื่อถือในคุณภาพของบทเรียน การหาค่า E_1 และ E_2 ใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{X}{A} \times 100$$

โดยที่	E_1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์รวม
	X	แทน	คะแนนสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

$$E_2 = \frac{F}{P} \times 100$$

โดยที่	E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉพาะจุดประสงค์
	F	แทน	คะแนนสอบหลังเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดในแต่ละจุดประสงค์
	P	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนในแต่ละจุดประสงค์

(อรพรรณ พรสีมา. 2530 : 130 - 131)

เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนที่ผลิตได้นั้น กำหนดได้ 3 ระดับ
(ฉลองชัย สุรวัฒน์บุรณ์. 2528 : 215) คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 % ขึ้นไป
2. เท่ากับเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5 %
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 % ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการสอน

ศิริวรรณ โพธิ์สุวรรณ (2531 : 42) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนเพื่อสอนซ่อมเสริม ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนในแต่ละชุดการเรียนการสอนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนของแต่ละชุด มากกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน ดังนั้นเราสามารถกล่าวได้ว่า ชุดการเรียนการสอนทั้งหกชุด ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น แสดงว่าชุดการเรียนการสอนทั้งหกชุดมีประสิทธิภาพด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

นาภาพร สิงห์หัต (2531 : 90 - 92) ได้ทำการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยแก่ครูและบุคลากรประจำการ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัญชัญ อินคำ (2533 : 88) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน ผลการศึกษาพบว่า จากการประเมินผลประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกด จากคะแนนการประเมินผลท้ายแบบฝึก (E_1) และคะแนนที่ได้จากการประเมินผลหลังการเรียน (E_2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 คือ 91.83/89.00 แสดงว่าแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดมีประสิทธิภาพสูงเพียงพอที่จะนำไปใช้

โควิน คลังแสง (2536 : 188 - 192) ศึกษาการสร้างชุดพัฒนาตนเองเรื่องเทคนิคการจูงใจในการทำงานสำหรับผู้บริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533 : 55 - 58) ศึกษาการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 96.31/82.80

จากงานวิจัยที่กล่าวมาพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
 2. ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี
- ③ ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ซึ่งเป็นนักเรียนชายและหญิงที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้มีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย เช่น ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อม ใช้เกณฑ์ตัดสินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) อายุระหว่าง 4 - 6 ปีที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 6 คน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูประจำวิชาภาษาไทยคัดเลือกเด็กที่มีปัญหาในการจำพยัญชนะไทย โดยเด็กจำดับสนในตัวพยัญชนะที่คล้ายกัน เช่น ถ ฎ, ค ด, ข ฃ, ซซ, ท ฑ ห, เป็นต้น พิจารณาผลการเรียนวิชาภาษาไทยของเทอมปลาย ปีการศึกษา 2540 คัดเลือกโดยดูผลการเรียนพยัญชนะ เด็กไม่สามารถจำตัวพยัญชนะไทยได้ถึง 50% ของพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว และใช้แบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์การตัดสินในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 แล้วเลือกนักเรียนดังกล่าวมาทำการทดลอง จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วยนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 นิทานประกอบภาพที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพยัญชนะที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 25 ตัว

8 เรื่อง

- 1.2 บัตรคำขนาด 3 X 4 นิ้ว พื้นขาวพยัญชนะสีดำ ใช้ทดสอบความจำ

ตัวพยัญชนะไทย 25 ตัว

- 1.3 แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ 8 แผน

2. แบบทดสอบความสามารถจำตัวพยัญชนะไทย

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

- 1.1 นิทานประกอบภาพ

นิทานประกอบภาพเป็นนิทานที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นโดยอาศัยเค้าโครงเกี่ยวกับพยัญชนะ 25 ตัว นำมาจัดกลุ่มพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกันแบ่งเป็น 8 กลุ่ม นำพยัญชนะแต่ละกลุ่มมาแต่งนิทาน 8 เรื่อง โดยจัดกลุ่มดังนี้ กณภ, บบปษ, คคศ, ดตฒ, พพฟ, ผฝย, ททท, ซซซซ, และได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1.1 เลือกพยัญชนะที่จะทำการทดลอง โดยทำการทดสอบเด็กด้วยการถามให้เด็กตอบว่าตัวพยัญชนะในบัตรคำที่ครูให้ดูคือตัวพยัญชนะอะไร ผลที่ได้รับคือพยัญชนะไทย 25 ตัวดังกล่าว (ยกเว้น ก. ผู้วิจัยได้นำมารวมด้วยเพื่อจัดกลุ่มพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกัน) เด็กไม่สามารถตอบได้แน่นอนว่าเป็นพยัญชนะอะไร เพราะพยัญชนะเหล่านี้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากในแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยจึงเลือกมาทำการศึกษา

1.1.2 ศึกษารูปแบบและวิธีการแต่งนิทานสำหรับเด็ก จากเอกสารหนังสือนิทานทั่วไป และงานวิจัยที่เกี่ยวกับนิทานและภาพ

1.1.3 ผู้วิจัยได้แต่งนิทานให้มีเนื้อเรื่องและภาพในนิทาน มีความสอดคล้องกับลักษณะของตัวพยัญชนะไทยทั้ง 25 ตัว ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาทำการศึกษา 8 เรื่อง

1.1.4 นำนิทานที่ผู้วิจัยแต่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านภาษาไทย ด้านศิลปะการวาดภาพ การแต่งนิทาน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา และให้ข้อเสนอแนะจำนวน 3 คน

1.1.5 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำนิทานไปทดลองสอนเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขภาษาในเรื่องของระยะเวลา ความสนใจของเด็กอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

1.2 สร้างบัตรคำขนาด 3 X 4 นิ้ว ด้วยกระดาษแข็ง มีพื้นสีขาวเขียนตัวพยัญชนะสีดำ บัตรคำ 1 แผ่น มีพยัญชนะ 1 ตัว รวมเป็นบัตรคำ 25 แผ่น ใช้ทำการทดสอบความจำก่อนและหลังทำการทดลอง

1.3 แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ

1.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทานประกอบภาพ

1.3.2 กำหนดรูปแบบการเล่านิทานประกอบภาพ มีขั้นตอนดังนี้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

ประเมินผล

ตัวอย่าง แผนการเล่านิทานประกอบภาพ

หน่วยที่ 1 ก ถ ภ

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก.เอ๋ย ก.ไก่ พร้อมครูหนึ่งเที่ยวให้นักเรียนท่องคำคล้องจองเองจนจบอีกครั้ง ใช้เวลา 5 นาที

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูท่ายปัญหาอะไรเอ๋ย 3 ปัญหาโดยมีคำตอบเป็น ไก่ ฤง และเรือสำเภา
ครูเล่านิทาน “ไก่เดินทาง” พร้อมกับนำภาพมาประกอบการเล่านิทาน 4 ภาพ
ใช้เวลา 10 นาที

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง โดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละครเอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมสัจจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ก.ไก่, ถ.ถู, ภ.สำเนา และครุฑตาม
ด้วยการใช้บัตรคำ ให้นักเรียนตอบทีละคนจนพยัญชนะครบ 3 ตัวที่เรียนมา

การประเมินผล

ทดสอบความจำด้วยบัตรคำที่มีพยัญชนะไทย 25 ตัว ให้เด็กตอบว่าเป็น
พยัญชนะอะไร ครั้งละหนึ่งตัว ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน นำคะแนนไปบันทึก
ลงในตาราง

2. แบบทดสอบความสามารถจำตัวพยัญชนะไทย

แบบทดสอบความจำตัวพยัญชนะไทยประกอบด้วยบัตรคำที่มีพยัญชนะไทย
25 ตัว ทำการทดสอบความจำทีละหนึ่งแผ่น ให้เด็กตอบว่าเป็นพยัญชนะอะไร ตอบถูกได้ 1
คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วนำไปบันทึกในตารางคะแนนทดสอบให้ครบ 25 ตัว
นักเรียนทำคะแนนได้ 80 % จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบ ดังนี้

คะแนน 20 - 25 หมายถึง มีความสามารถในการจำดี

คะแนน 14 - 19 หมายถึง มีความสามารถในการจำพอใช้

คะแนน ต่ำกว่า 13 หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลอง
แบบ One - Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 :
249) 1 กลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ดังนี้

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ E	แทน นักเรียนกลุ่มทดลอง
X	แทน การสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ พยัญชนะไทย
T ₁	แทน การทดสอบความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนสอน
T ₂	แทน การทดสอบความสามารถจำพยัญชนะไทยหลังสอน

2. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที รวม 24 ครั้ง

มีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบความสามารถจำตัวพยัญชนะไทย โดยการถาม - ตอบ ด้วยบัตรคำที่มีตัวพยัญชนะที่ใช้ในชุดการสอนก่อนการสอน แล้วบันทึกคะแนน

2.2 ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วยนิทานประกอบภาพด้วยตนเอง ตามวันและเวลาดังนี้

หน่วยที่	วัน เดือน ปี	เวลา
1. ก ก ฎ	จันทร์ที่ 8 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 10 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 12 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
2. บ ป ษ	จันทร์ที่ 15 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 17 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 19 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
3. ค ศ ฅ	จันทร์ที่ 22 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 24 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 26 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
4. ด ต ฒ	จันทร์ที่ 29 มิถุนายน 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 1 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 3 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40

หน่วยที่	วัน	เวลา
5. พ ฟ พ	จันทร์ที่ 6 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 8 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 10 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
6. ผ ฝ ย	จันทร์ที่ 13 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 15 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 17 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
7. ท ท ห	จันทร์ที่ 20 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 22 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 24 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
8. ข ช ฃ ฅ	จันทร์ที่ 27 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	พุธที่ 29 กรกฎาคม 2541	12.20 - 12.40
	ศุกร์ที่ 3 สิงหาคม 2541	12.20 - 12.40

2.3 ทำการทดสอบท้ายหน่วยแต่ละหน่วย นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ

2.4 ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบความสามารถจำตัวพยัญชนะไทยชุดเดียว กับที่ใช้ทำการทดสอบก่อนการสอน เมื่อสิ้นสุดการสอนโดยชุดการสอน แล้วบันทึกคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1.1 การศึกษาประสิทธิภาพโดยการหาค่าเฉลี่ยคะแนนแต่ละหน่วย และจากการทดสอบสิ้นสุดการทดลองแล้วนำมาประเมินโดยใช้ 80/80

1.2 การศึกษาความสามารถจำพญัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญัญชนะไทย โดยการค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73) แล้วประเมินระดับความจำ

1.3 การเปรียบเทียบความสามารถจำตัวพญัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญัญชนะไทย โดยใช้ Mann - Whitney U Test (นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. 2528 : 149)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน

$\sum f$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่าจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 79) โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร} \quad S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนนักเรียน

2.3 ใช้สูตร Nonparametric Mann - Whitney U Test (นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. 2528 :

149)

$$\text{สูตร } U_1 = \frac{n_1 n_2 + n_1 (n_1 + 1) - \sum R_1}{2}$$

$$U_2 = \frac{n_1 n_2 + n_2 (n_1 + 1) - \sum R_2}{2}$$

เมื่อ n_1 แทน กลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองที่สุ่มมาจากประชากร

n_2 แทน กลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองที่สุ่มมาจากประชากร

$\sum R_1$ แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง

$\sum R_2$ แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง

U Statistic ที่จะนำไปทดสอบ พิจารณาจากค่าของ U_1 และ U_2

ที่คำนวณได้ โดยเลือกค่าน้อยกว่าเป็น U Statistic

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

หาประสิทธิภาพชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย วิเคราะห์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (ประคอง กรรณสูตร. 2528 : 101) โดยใช้สูตร 80 ตัวแรก ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum F}{N} \times \frac{100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบ

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากแบบทดสอบ

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

ดังนี้

หาค่าร้อยละจากการทดสอบของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times \frac{100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของพัฒนาการในด้านการจำของนักเรียนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการทดลอง

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนก่อนการสอน

Y แทน คะแนนหลังการสอน

E_1 / E_2 แทน ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อการทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การศึกษาความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยก่อนและหลังการสอน

คนที่	คะแนนก่อนสอน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังสอน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนที่เพิ่มขึ้น (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
1	9	21	12
2	8	20	12
3	4	19	15
4	8	22	14
5	6	20	14
6	9	21	12
$\bar{X}$	7.33	20.50	13.17
S	1.97	1.05	1.33

จากตาราง 1 แสดงว่าคะแนนความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย สูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ โดยก่อนการสอนนักเรียนมีความสามารถในการจำใกล้เคียงกัน โดยมีคะแนนระหว่าง 4 - 9 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 7.33 คะแนน จัดเป็นมีความสามารถในการจำ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และหลังการสอนนักเรียนมีความสามารถในการจำใกล้เคียงกัน โดยมีคะแนนระหว่าง 19 - 21 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 20.50 คะแนน จัดเป็นมีความสามารถในการจำอยู่ในระดับดี คะแนนที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 12 - 15 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 13.17 คะแนน

ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ว่า ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี

2. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย (E_1 / E_2)

คนที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนประจำหน่วย (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	คะแนนสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
1	9	23	21
2	8	24	20
3	4	22	19
4	8	25	22
5	9	24	20
6	6	25	21
รวม	44	143	123
เฉลี่ย	29.33%	95.33%	82.00%

$$E_1 = 95.33 \quad E_2 = 82.00$$

$$E_1 / E_2 = 95.33 / 82.00$$

จากตาราง 2 แสดงว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย (E_1 / E_2) = 95.33 / 82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ (E_1 / E_2) = 80 / 80

ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ว่า ประสิทธิภาพของชุดสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

3. การเปรียบเทียบความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ก่อนและหลังการสอน รายละเอียด ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยก่อนและหลังการสอน

คนที่	คะแนน		U.test	
	ก่อนสอน X	หลังสอน Y	อันดับ (X) R_1	อันดับ (Y) R_2
1	9	21	5.5	10.5
2	8	20	3.5	8.5
3	4	19	1.0	7.0
4	8	22	3.5	12.0
5	6	20	2.0	8.5
6	9	21	5.5	10.5
			$U_1 = 36$	$U_2 = 0$

$$\alpha = 0.01 \quad N = 6$$

จากตาราง 3 แสดงว่า ความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยที่ว่า ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอน โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย
2. เพื่อศึกษาความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทย ก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ซึ่งเป็นนักเรียนชายและหญิงที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้มีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ และสภาพแวดล้อม ใช้เกณฑ์ตัดสินเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) อายุระหว่าง 4 - 6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 6 คน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูประจำวิชาภาษาไทย คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาในการจำพยัญชนะไทย โดยเด็กจำสับสนในตัวพยัญชนะที่คล้ายกัน เช่น ถ ฎ, ค ด, ขช, ททห เป็นต้น ศึกษามูลค่าการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของเทอมปลาย ปีการศึกษา 2540 คัดเลือกโดยดูผลการเรียน พยัญชนะไทยได้ถึง 50% ของพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว และใช้แบบทดสอบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์การตัดสินในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย เป็นนิทานที่แต่งขึ้นโดยอาศัยเค้าโครงเกี่ยวกับพยัญชนะ 25 ตัว นำมาจัดกลุ่มพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายกันแบ่งเป็น 8 กลุ่ม นำมาแต่งเป็นนิทาน 8 เรื่อง โดยจัดกลุ่มดังนี้ กถภ, บปษ, คคค, ดตต, พพพ, ผฝย, ททท, ขขขช นำนิทานไปวาดภาพประกอบเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 ภาพ โดยเน้นลักษณะเด่นของพยัญชนะแต่ละตัวในภาพที่ 4 เพื่อให้เด็กเปรียบเทียบความเหมือนความต่างของพยัญชนะแต่ละตัวให้สามารถจำได้ดีขึ้น

2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ เป็นการฝึกทักษะการฟังที่จัดทำขึ้นมาในรูปของแผนการสอนทั่ว ๆ ไป ซึ่งประกอบด้วยวันที่ทำการจัดกิจกรรม คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 12.20 - 12.40 น. ทุกวัน วันละ 20 นาที นอกจากนี้มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิธีดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นกิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ ขั้นกิจกรรมหลังการฟังนิทาน และสรุปประเมินผลด้วยการทดสอบความจำด้วยบัตรคำที่มีพยัญชนะไทย 25 ตัว แล้วนำไปบันทึกในตารางคะแนน

3. แบบทดสอบความสามารถในการจำตัวพยัญชนะไทย ประกอบด้วยบัตรคำที่มีพยัญชนะไทย 25 ตัว ทำการทดสอบความจำทีละหนึ่งแผ่น ให้เด็กตอบว่าเป็นพยัญชนะอะไรตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วนำไปบันทึกในตารางคะแนนทดสอบให้ครบ 25 ตัว นักเรียนทำคะแนนได้ 80% จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการดำเนินการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการจำด้วยแบบทดสอบถาม - ตอบ ด้วยบัตรคำที่มีตัวพยัญชนะที่ใช้ในการทดลองก่อนการสอนแล้วบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนพยัญชนะไทยด้วยนิทานประกอบภาพกับกลุ่มทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 12.20 - 12.40 น. วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง
3. ทำการทดสอบท้ายหน่วยแต่ละหน่วย นำคะแนนมาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
4. หลังจากการทดลองเสร็จสิ้นแล้วทำการทดสอบแบบเดียวกับการทดสอบก่อนการสอนนำมาคิดเป็นร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาประสิทธิภาพโดยการหาค่าเฉลี่ยคะแนนแต่ละหน่วย และจากการทดสอบสิ้นสุดการทดลองแล้วนำมาประเมินโดยใช้ 80/80
2. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความจำพยัญชนะไทย โดยนำข้อมูลที่เป็นคะแนนไปหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วประเมินระดับความจำ
3. ทำการเปรียบเทียบความจำตัวพยัญชนะไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ Mann - Whitney U Test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยเป็น 95.33/82.00
2. ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

อภิปรายผลการทดลอง

จากการศึกษาความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอภิปรายผลดังนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยมีความสามารถในการจำสูงขึ้น เนื่องจากนิทานเป็นสื่อนำความรู้ ความเข้าใจจากผู้ถ่ายทอดไปยังผู้ฟังได้เป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดสิ่งที่เป็นนามธรรมมาเป็นรูปธรรมได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนสามารถจำพยัญชนะในการสอนโดยใช้นิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สูดาวดี ไยพิมล (2533 : 60 - 66) ที่พบว่า ความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กที่ได้รับการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ และการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมุติประกอบสูงขึ้น และสอดคล้องกับทรงพร สุทธิธรรม (2534 : 85 - 89) ที่พบว่าเด็กปฐมวัยที่มีผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทานเพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางมีความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นสูงขึ้น นอกจากนี้นิทานมีผลต่อการพัฒนาความคิดและทัศนคติ สร้างความสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายให้กับนักเรียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของคลอร์ และโรเบิร์ต (Clare and Robert, 1978 : 156) ที่พบว่า เด็กเมื่อได้ฟังนิทานเกี่ยวกับสัตว์โดยใช้หุ่นและแสดงบทบาทสมมุติ ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อสัตว์สูงขึ้น

จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการจำพยัญชนะไทย มีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ความรู้และประสบการณ์ที่ได้นักเรียนจะได้รับจากการฟังนิทานประกอบภาพด้วย รวมทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลิน เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีการพัฒนาด้านความจำ ทักษะการเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น แต่จะเพิ่มมาน้อยเท่าใดนั้นอยู่ที่ครูผู้เล่านิทาน ถ้าครูผู้เล่ามีเทคนิคและสร้างบรรยากาศเป็นกันเองแก่เด็กแล้วจะส่งผลอย่างมากในการพัฒนาทางความคิดและความจำแก่เด็ก

ข้อเสนอแนะในการใช้ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ว่าความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยนี้

การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับอนุบาลค่อนข้างจะไม่เด่นชัดว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านใด เพราะในระดับอนุบาลเด็กยังไม่สามารถอ่านและเขียนได้ จากแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีอายุ $4 - 6\frac{1}{2}$ ปี ได้ใช้เกณฑ์เปรียบเทียบระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10, 20, 30 ของแต่ละช่วงอายุ เป็นเกณฑ์พิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่ ในการทำวิจัยจึงควรคัดแยกเด็กเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นจริง เพื่อให้การช่วยเหลือได้ถูกต้อง ควรจะได้มีการนำเอาวิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสอนฝึกความจำในวิชาอื่น ๆ ไปใช้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับอนุบาล เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีการพัฒนาทางด้านความจำเพิ่มขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนจึงจะให้การช่วยเหลือได้ถูกต้องตามความต้องการของเด็ก
2. ควรจะมีการนำเอาการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ในชั้นอนุบาล
3. ควรจะมีการนำเอาการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกมล ไพศาล. การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลด้านเรขาคณิต สำหรับครูคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2509.
- โควิน คลังแสง. การสร้างชุดพัฒนาตนเอง เรื่อง เทคนิคการจูงใจในการทำงานสำหรับผู้บริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- จันทร์เพ็ญ สุภาพล. การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรี และนิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรม การช่วยเหลือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ฉลองชัย สุวัฒน์บุรณ. การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยี การศึกษา : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.
- ทอง จิตประสาธ. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ฉะเชิงเทรา : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, 2526.
- ทองพร สุทธิธรรม. การศึกษาความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนคติของผู้อื่น ของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทานเพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเอง เป็นศูนย์กลาง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- นภาพร สิงห์ทัด. การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัย แก่ครูและบุคลากรประจำการ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. สถิติอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮ้าส์, 2533.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ ดร.สง่า, 2528.

- ประทีน มหาจันทร์. ศึกษาการเขียนพยานะไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ในโรงเรียนกลุ่มบางแสน จังหวัดชลบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2506. อัดสำเนา.
- ประพีร์ เทพรานนท์. “คุยกันเรื่องสื่อ,” การศึกษากทม. 9(1) : 6 - 9 ; ตุลาคม 2527.
- ประมวญ ดิคนินสัน. จิตวิทยาการศึกษาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
 2536.
- ประยุทธ วัชรดิษฐ์. เอกสารวิชาการวิธีการสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ :
 แสงศิลป์การพิมพ์, 2516.
- ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 2.
 สำนักพิมพ์แว่นแก้ว, 2539.
- พรจันทร์ จันทวิมล. “การเล่นิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน,” รักรู. 4(41) : 103 - 105 ;
 มิถุนายน 2529.
- มนตรี แยมกสิกร. การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในโรงเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526. อัดสำเนา.
- รัชนี้เพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้านการท่องเที่ยว. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- รัตพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- วรรณิ โสุมประยูร. “การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา(1),” ใน เอกสารการสอน
ชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 - 8. หน้า 471 - 528.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- วาสนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์, 2528.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. แนวการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1-2.
 กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2522.
- _____ . คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.

- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.
- หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1.
 กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.
- หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533).
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- ศ. ศุภนิมิตร (นามแฝง). "การเล่านิทานสำหรับเด็กประถม," ประชาศึกษา.
 11(30) : 28 - 32 ; มิถุนายน 2522.
- ศิริวรรณ โพธิ์สุวรรณ. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนเพื่อสอนซ่อมเสริม.
 ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2531. อัดสำเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- สรวดี เพ็งศรีโคตร. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2.
 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2535.
- สุชาดา วัชรวิมล. "หลักสูตรและการจัดทำแผนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา,"
ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 - 8
 หน้า 47 - 109. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- สุดาดี ไยพิมพ์. ความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย
ที่ได้รับการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือ และการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติ.
 ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2533. อัดสำเนา.
- สุพร ชัยเดชสุริยะ. "สื่อการสอนในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521,"
จันทร์เกษม. 172 : 41 - 52 ; พฤษภาคม - มิถุนายน 2526.

- อรพรรณ พรสีมา. เทคโนโลยีทางการสอน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นต์ เฮ้าส์, 2530.
- อรุณี เหลืองศิริบุญ. การศึกษาความพร้อมทางภาษาและการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้โครงสร้างระดับยอด. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- อัญชัญ อินคำ. การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดเสริมนักเรียนชาวเขาเผ่าแม้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- Clore, G.I. and M.B. Robert. "The Effects of Children's Stories on Behavior and Attitudes Modeling and Vicarious Role Playing," Resources in Education (ERIC). 13 : 156 ; April, 1978.
- Dexon, David, James Johnson and Eli Saltz. "Training Disadvantaged Preschoolers on Various Fantasy Activities Effects on Cognitive Functioning and Impulse Control," Child Development. 2 : 237 - 379 ; June 1977.
- Gerlach, V.S. and D.P. Ely. Picture and Visual Perception. New York : Harper Row, 1971.
- Hass, Kenneth B. and Harry Q. Packer. Preparation and Use of Audio - Visual Aids. 3 rd ed. New York : Prentice - Hall, 1955.
- Heinich, Robert, Molenda Michael and James D. Russel. Instructional Media and the New Technologies of Instruction. New York : John Wiley & Sons, 1982.
- Kinder, J.S. Using Audio - Visual. New York : American Book Company, 1965.
- Mary, Ellen Drecktran and Chiang Bertram. "Instructional Strategies Used by General Educators and Teachers of Students with Learning Disabilities," Remedial and Special Education. 18 : 174 - 181 ; May/June, 1997.
- Penny, L. Deiner. Resources For Teaching Children with Diverse Abilities. United States of America : Harcourt Brace & Company, 1993.
- Smith, A. James. Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1973.
- Wilma, H. Miller. Ready - to - Use Techniques for Teaching Reading Disabled Students. West Nyack, New York : Resources in Education, 1993.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 1. ดร.พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์
 อาจารย์ประจำภาคการศึกษาพิเศษ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจิตต์ อภินัยนุรักษ์
 อาจารย์ประจำภาคการศึกษาพิเศษ
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการวาดภาพ

อาจารย์เสนีย์ เกษมวัฒนากุล
 อาจารย์ประจำโรงเรียนจิตรลดา
 หัวหน้าหมวดศิลปทัศนกรรม ดนตรีไทย โรงเรียนจิตรลดา
- ผู้เชี่ยวชาญการแต่งนิทาน

อาจารย์พรจันทร์ จันทวิมล
 อาจารย์พิเศษโรงเรียนจิตรลดา
 เจ้าของรายการเด็กดี

ภาคผนวก ข

- ผลการคัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- แบบทดสอบความสามารถจำพญัญชนะไทย

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก หนึ่ง เพศ ชาย
 เกิดวันที่ 8 เดือน เมษายน พ.ศ. 2536 อายุ 5 ปี 2 เดือน 7 วัน
 โรงเรียน ร.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ ร.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นางดวงใจ จรรณศิริ
 ทดสอบวันที่ 1 มิถุนายน 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ซ้าย - ขวา	<u>4</u>	<u>ตก</u>
2. การจำคำ	<u>28</u>	<u>ได้</u>
3. การวาดรูปทรง	<u>5</u>	<u>ตก</u>
4. การจำตัวเลข	<u>8</u>	<u>ได้</u>
5. การจัดหมวดหมู่	<u>12</u>	<u>ได้</u>
6. การใช้ขา	<u>11</u>	<u>ได้</u>

เกณฑ์

☐ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 10	☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 20	☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 30	☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก

- ☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ช่าย-ขวา

สำหรับเด็กอายุ 5 ขวบขึ้นไป
 หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือซ้ายขึ้น	1
2. หูซ้ายอยู่ไหน	1
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	1
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	1
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา	0
(ดูจากภาพที่กำหนด)	
6. ยืนที่เข้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
7. ยืนที่เข้าขวาของเด็กชายแดง	0
8. เอามือขวาของเธอแตะที่	
เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
9. เอามือขวาของเธอแตะที่	
ไหล่ของเด็กชายแดง	0
รวมคะแนน	4

สูงสุด 12 คะแนน

3. การวาดรูปทรง

หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 		(0-1)	1	✓	
2. 		(0-1)	1	✓	
3. 		(0-1)	1	✓	
4. 		(0-2)	1	✓	
5. 		(0-2)	0	✓	
6. 		(0-3)	1	✓	
7. 		(0-3)	0	✓	
8. 		(0-3)	0	✓	
9. 		(0-3)	0	✓	
รวมคะแนน		5			

สูงสุด 19 คะแนน

2. การจำคำพูด หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ห้อง-ช้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ดาบ-คน	(0-3) 3
3. หรั่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 4
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 4
ข้อ 5-6 ไม่ต้องนับคำที่ขีดเส้นใต้	
5. ตั้งเอาปลาหมูให้แมวกินทุกเช้าแล้วจึงไปอาบน้ำ	(0-7) 6
6. น้องนกโบสียมพลายงามให้ตักตาก่อนออกไปวิ่งเล่น	(0-9) 8
รวมคะแนน	28

สูงสุด 30 คะแนน

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	0	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	8	สูงสุด 12 คะแนน		สูงสุด 10 คะแนน

การให้คะแนน ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน
ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด
8

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แท่งสี่เหลี่ยม 2	(0-6)	(0-6)	(0-2)
5. แท่งสี่เหลี่ยมใหญ่ 2	(0-2)	(0-10)	(0-2)
6. แท่งกลมแดงใหญ่.....1	(0-1)		
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....1	(0-1)		
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....1	(0-1)		
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....2	(0-2)		
รวมคะแนน	12		

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	คะแนนดีที่สุด
	(0-2)	(0-2)	(0-2)
1. เดินถอยหลัง.....2	2		2
2. เดินเขย่งปลายเท้า.....2	2		2
3. เดินบนเส้นตรง.....2	2		2
4. บินเท้าเดียว ซ้าย.....0	1		1
5. บินเท้าเดียว ขวา.....0	1		1
6. กระโดดเท้าเดียว.....(0-3)3	(0-3)	(0-3)	(0-3) 3
รวมคะแนน	11		

สูงสุด 13 คะแนน

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก สรวง เพศ ชาย
 เกิดวันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2536 อายุ 5 ปี เดือน 13 วัน
 โรงเรียน ร.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ ร.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นาง อังภา วรรณศิริ
 ทดสอบวันที่ 1 มิถุนายน 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ซ้าย - ขวา	<u>6</u>	<u>ได้</u>
2. การจำคำ	<u>15</u>	<u>ตก</u>
3. การวาดรูปทรง	<u>5</u>	<u>ตก</u>
4. การจำตัวเลข	<u>8</u>	<u>ได้</u>
5. การจัดหมวดหมู่	<u>8</u>	<u>ได้</u>
6. การใช้ขา	<u>11</u>	<u>ได้</u>

เกณฑ์

- ☐ เปอร์เซนต์ที่ 10 ☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เปอร์เซนต์ที่ 20 ☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เปอร์เซนต์ที่ 30 ☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก

- ☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ซ้าย-ขวา

สำหรับเด็กอายุ 5 ขวบขึ้นไป
 หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือซ้ายขึ้น	1
2. หูซ้ายอยู่ไหน	1
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	0
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	1
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา	0
(ดูจากภาพที่กำหนด)	
6. ซี่ที่เข้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
7. ซี่ที่เข้าขวาของเด็กชายแดง	0
8. เอามือขวาของเธอแตะที่	
เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	1
9. เอามือขวาของเธอแตะที่	
ไหล่ของเด็กชายแดง	2
รวมคะแนน	6
สูงสุด 12 คะแนน	

3. การวาดรูปทรง

หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 	1	(0-1)		✓	
2. 	1	(0-1)		✓	
3. 	1	(0-1)		✓	
4. 	0	(0-2)		✓	
5. 	1	(0-2)		✓	
6. 	1	(0-3)		✓	
7. 	0	(0-3)		✓	
8. 	0	(0-3)		✓	
9. 	0	(0-3)		✓	
รวมคะแนน		5			
		สูงสุด 19 คะแนน			

2. การจำคำพูด หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ท้อง-ข้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ดำ-คน	(0-3) 3
3. พรุ่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 2
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 2
ข้อ 5-6 ไม่ต้องเน้นคำที่ขีดเส้นใต้	
5. <u>ตั้ง</u> เอาปลา <u>ทุ</u> ให้ <u>แม่</u> กับ <u>ทุก</u> เช้าแล้วจึงไป <u>อาบ</u> น้ำ	(0-7) 2
6. <u>น้อง</u> ผูก <u>โบ</u> สี <u>ชมพู</u> สวย <u>งาม</u> ให้ <u>ดิ</u> ก <u>ตา</u> ก่อน <u>ออก</u> ไป <u>วิ่ง</u> เล่น	(0-9) 3
รวมคะแนน	15
สูงสุด 30 คะแนน	

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามลำดับชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 2 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	0	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	8	สูงสุด 12 คะแนน	สูงสุด 10 คะแนน	

การให้คะแนน

ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน

ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด

ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน

ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

8

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แท่งสี่เหลี่ยม 1	(0-6)	(0-6)	(0-2)
5. แท่งสี่เหลี่ยมใหญ่ 1	(0-2)	(0-10)	(0-2)
6. แท่งกลมแดงใหญ่.....1	(0-1)		
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....1	(0-1)		
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....1	(0-1)		
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....0	(0-2)		
รวมคะแนน	8		

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเดินทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	คะแนนดีที่สุด
	(0-2)	(0-2)	(0-2)
1. เดินกอบหลัง.....2			2
2. เดินเขย่งปลายเท้า.....2			2
3. เดินบนเส้นตรง.....2			2
4. บินเท้าเดียว ซ้าย.....0	1		1
5. บินเท้าเดียว ขวา.....1	0		1
6. กระโดดเท้าเดียว.....(0-3) 3	(0-3)	(0-3)	(0-3) 3
รวมคะแนน	11		

สูงสุด 13 คะแนน

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก ธำม เพศ หญิง
 เกิดวันที่ ..17... เดือน เมษายน พ.ศ. 2536... อายุ ..5... ปี ..2... เดือน ..15... วัน
 โรงเรียน ร.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ ร.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นางสาวจิราวรรณ พงษ์
 ทดสอบวันที่ 2 มิถุนายน 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ช่าย - ขา	4	ตก
2. การจำคำ	6	ตก
3. การวาดรูปทรง	3	ตก
4. การจำตัวเลข	8	ได้
5. การจัดหมวดหมู่	6	ได้
6. การใช้ขา	9	ตก

เกณฑ์

☐ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 10	☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 20	☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เบอร์เซ็นโวลท์ที่ 30	☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก

- ☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ช้าย-ขาว

สำหรับเด็กอายุ 5 ขวบขึ้นไป
 หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือซ้ายขึ้น	1
2. หูซ้ายอยู่ไหน	1
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	0
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	0
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา	0
(ดูจากภาพที่กำหนด)	
6. ซีกที่เข้าซ้ายของเด็กชายแดง	1
7. ซีกที่เข้าขวาของเด็กชายแดง	1
8. เอามือขวาของเธอแตะที่	0
เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	
9. เอามือขวาของเธอแตะที่	0
ไหล่ของเด็กชายแดง	
รวมคะแนน	4

สูงสุด 12 คะแนน

3. การวาดรูปทรง

หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 	1	(0-1)		✓	
2. 	1	(0-1)		✓	
3. 	1	(0-1)		✓	
4. 	0	(0-2)		✓	
5. 	0	(0-2)		✓	
6. 	0	(0-3)		✓	
7. 	0	(0-3)		✓	
8. 	0	(0-3)		✓	
9. 	0	(0-3)		✓	
รวมคะแนน		3			

สูงสุด 19 คะแนน

2. การจำคำพูด หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ห้อง-ช้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ด้าย-คน	(0-3) 3
3. พรุ่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 0
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 0
ข้อ 5-6 ไม่ต้องเน้นคำที่ขีดเส้นใต้	
5. <u>ตั้ง</u> เอาปลา <u>ทูล</u> ให้ <u>แม่</u> กับ <u>ทวด</u> เข้าแล้ว <u>จึง</u> ไปอาบน้ำ	(0-7) 0
6. <u>น้อง</u> นก <u>โบ</u> สิ <u>ชม</u> พ <u>ลา</u> ง <u>าม</u> ให้ <u>ตัก</u> ตา <u>ก่อน</u> ออก <u>ไป</u> วิ่ง <u>เล่น</u>	(0-9) 0
รวมคะแนน	6

สูงสุด 30 คะแนน

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 2 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	0	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	8	สูงสุด 12 คะแนน		สูงสุด 10 คะแนน

การให้คะแนน ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน
ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด
8

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1.	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1.	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1.	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แท่งสี่เหลี่ยม	(0-6)	(0-6)	(0-2) 1
5. แท่งสี่เหลี่ยมใหญ่	(0-2)	(0-10)	(0-2) 0
6. แท่งกลมแดงใหญ่.....			(0-1) 1
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....			(0-1) 0
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....			(0-1) 1
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....			(0-2) 0
รวมคะแนน			6

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้จ่าย

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1 (0-2)	ครั้งที่ 2 (0-2)	คะแนนดีที่สุด (0-2)
1. เดินถอยหลัง.....	2		2
2. เดินเขย่งปลายเท้า.....	2		2
3. เดินบนเส้นตรง.....	2		2
4. บินเท้าเดียว ข้าย.....	0	0	0
5. บินเท้าเดียว ขาว.....	1	0	1
6. กระโดดเท้าเดียว.....	(0-3) 2	(0-3) 2	(0-3) 2
รวมคะแนน			9

สูงสุด 13 คะแนน

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก สั เพศ ชาย
 เกิดวันที่ .. 28 .. เดือน .. เมษายน .. พ.ศ. 2536 .. อายุ .. 5 .. ปี .. 2 .. เดือน .. 26 .. วัน
 โรงเรียน ร.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ ร.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นางสาวจิราวรรณ สังข์
 ทดสอบวันที่ 2 .. มิถุนายน .. 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ชาย - ขา	<u>2</u>	<u>ตก</u>
2. การจำคำ	<u>26</u>	<u>ได้</u>
3. การวาดรูปทรง	<u>3</u>	<u>ตก</u>
4. การจำตัวเลข	<u>8</u>	<u>ได้</u>
5. การจัดหมวดหมู่	<u>6</u>	<u>ได้</u>
6. การไต่เขา	<u>9</u>	<u>ตก</u>

เกณฑ์	
☐ เปอร์เซ็นไทล์ที่ 10	☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เปอร์เซ็นไทล์ที่ 20	☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เปอร์เซ็นไทล์ที่ 30	☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก
☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ช้าง-ขาว

สำหรับเด็กราย 5 ขวบขึ้นไป
 หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือขาขึ้น	1
2. หูซ้ายอยู่ไหน	0
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	0
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	1
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา	0
(ดูจากภาพที่กำหนด)	
6. ขีที่เข้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
7. ขีที่เข้าขวาของเด็กชายแดง	0
8. เอามือขวาของเธอแตะที่	
เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
9. เอามือขวาของเธอแตะที่	
ไหล่ของเด็กชายแดง	0
รวมคะแนน	2
สูงสุด 12 คะแนน	

3. การวาดรูปทรง

หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 	1	(0-1)		✓	
2. 	1	(0-1)		✓	
3. 	1	(0-1)		✓	
4. 	0	(0-2)		✓	
5. 	0	(0-2)		✓	
6. 	0	(0-3)		✓	
7. 	0	(0-3)		✓	
8. 	0	(0-3)		✓	
9. 	0	(0-3)		✓	
รวมคะแนน		3			
			สูงสุด 19 คะแนน		

2. การจำคำพูด หมายเหตุทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ห้อง-ช้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ดาบ-คน	(0-3) 3
3. พรุ่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 2
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 2
ข้อ 5-6 ไม่ต้องเน้นคำที่ขีดเส้นใต้	
5. <u>ตั้ง</u> เอาปลาให้ <u>แม่</u> กิน <u>ทุกเช้า</u> แล้ว <u>จึง</u> ไป <u>อาบน้ำ</u>	(0-7) 7
6. <u>น้อง</u> มัก <u>ไป</u> <u>สัปดาห์</u> มา <u>ให้</u> ดู <u>ตาก่อน</u> ออกไป <u>วิ่งเล่น</u>	(0-9) 9
รวมคะแนน	26
สูงสุด 30 คะแนน	

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 2 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	0	4-9-6-2-1-5	3-6-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	8	สูงสุด 12 คะแนน	สูงสุด 10 คะแนน	

การให้คะแนน ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน
ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด
8

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....	1	(0-1)	
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....	1	(0-1)	
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....	1	(0-1)	
	ถูก	ผิด	
4. แห้งสี่เหลี่ยม	(0-6)	(0-6)	(0-2) 0
5. แห้งสี่เหลี่ยมใหญ่	(0-2)	(0-10)	(0-2) 0
6. แห้งกลมแดงใหญ่.....	1	(0-1)	
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....	1	(0-1)	
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....	1	(0-1)	
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....	0	(0-2)	
รวมคะแนน			6

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1 (0-2)	ครั้งที่ 2 (0-2)	คะแนนดีที่สุด (0-2)
1. เดินถอยหลัง.....	2		2
2. เดินขยับปลายเท้า.....	2		2
3. เดินบนเส้นตรง.....	2		2
4. ยืนเท้าเดียว ซ้าย.....	0	0	0
5. ยืนเท้าเดียว ขวา.....	1	0	1
6. กระโดดเท้าเดียว.....	(0-3) 2	(0-3) 1	(0-3) 2
รวมคะแนน			9

สูงสุด 13 คะแนน

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก หทัย เพศ ชาย
 เกิดวันที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536 อายุ 5 ปี 4 เดือน 4 วัน
 โรงเรียน จ.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ จ.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นางสาวไฉ วรรณสังข์
 ทดสอบวันที่ 2 มิถุนายน 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ชาย - ขา	<u>0</u>	<u>ตก</u>
2. การจำคำ	<u>23</u>	<u>ได้</u>
3. การวาดรูปทรง	<u>5</u>	<u>ตก</u>
4. การจำตัวเลข	<u>10</u>	<u>ได้</u>
5. การจัดหมวดหมู่	<u>11</u>	<u>ได้</u>
6. การใช้ขา	<u>11</u>	<u>ได้</u>

เกณฑ์

☐ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 10	☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 20	☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 30	☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก

- ☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ช่าย-ขวา

สำหรับเด็กอายุ 5 ขวบขึ้นไป
 หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือซ้ายขึ้น	0
2. หูซ้ายอยู่ไหน	0
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	0
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	0
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา (ดูจากภาพที่กำหนด)	0
6. ยืนเท้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
7. ยืนเท้าขวาของเด็กชายแดง	0
8. เอามือขวาของเธอแตะที่ เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	0
9. เอามือขวาของเธอแตะที่ ไหล่ของเด็กชายแดง	0
รวมคะแนน	0

สูงสุด 12 คะแนน

3. การวาดรูปทรง

หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 	1	(0-1)		✓	
2. 	1	(0-1)		✓	
3. 	1	(0-1)		✓	
4. 	1	(0-2)		✓	
5. 	0	(0-2)		✓	
6. 	0	(0-3)		✓	
7. 	0	(0-3)		✓	
8. 	1	(0-3)		✓	
9. 	0	(0-3)		✓	
รวมคะแนน		5			

สูงสุด 19 คะแนน

2. การจำคำพูด หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ห้อง-ช้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ดาบ-คน	(0-3) 3
3. หรั่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 4
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 4
ข้อ 5-6 ไม่ต้องเน้นคำที่ขีดเส้นใต้	
5. <u>ตั้ง</u> เอาปลา <u>ให้</u> แมว <u>กิน</u> ทุกเช้าแล้วจึงไปอาบ <u>น้ำ</u>	(0-7) 5
6. <u>น้อง</u> ผูก <u>โบ</u> สี <u>ชมพู</u> สวยงาม <u>ให้</u> ตัก <u>ตาก่อน</u> ออกไป <u>วิ่งเล่น</u>	(0-9) 4
รวมคะแนน	23

สูงสุด 30 คะแนน

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 2 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	2	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	10	สูงสุด 12 คะแนน		สูงสุด 10 คะแนน

การให้คะแนน

ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน

ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด

ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน

ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

10

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แتشสี่เหลี่ยม	(0-6)	(0-6)	(0-2) 2
5. แتشสี่เหลี่ยมใหญ่	(0-2)	(0-10)	(0-2) 2
6. แتشกลมแดงใหญ่.....1	(0-1)		
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....1	(0-1)		
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....1	(0-1)		
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....1	(0-2)		
รวมคะแนน			11

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	คะแนนดีที่สุด
	(0-2)	(0-2)	(0-2)
1. เดินกอบหลัง.....2			2
2. เดินเขย่งปลายเท้า.....2			2
3. เดินบนเส้นตรง.....2			2
4. บินเท้าเดียว ซ้าย.....0	1		1
5. บินเท้าเดียว ขวา.....2	2		2
6. กระโดดเท้าเดียว (0-3) 2	(0-3) 2		(0-3) 2
รวมคะแนน			11

สูงสุด 13 คะแนน

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	2	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	10	สูงสุด 12 คะแนน	สูงสุด 10 คะแนน	

การให้คะแนน

ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน

ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด

ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน

ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

10

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แห้ง สี่เหลี่ยม	(0-6)	(0-6)	(0-2) 2
5. แห้ง สี่เหลี่ยมใหญ่	(0-2)	(0-10)	(0-2) 2
6. แห้งกลมแดงใหญ่.....1	(0-1)		
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....1	(0-1)		
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....1	(0-1)		
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....1	(0-2)		
รวมคะแนน	11		

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1 (0-2)	ครั้งที่ 2 (0-2)	คะแนนดีที่สุด (0-2)
1. เดินถอยหลัง.....2	2		2
2. เดินขยับปลายเท้า.....2	2		2
3. เดินบนเส้นตรง.....2	2		2
4. บินเท้าเดียว ซ้าย.....0	1		1
5. บินเท้าเดียว ขวา.....2	2		2
6. กระโดดเท้าเดียว.....(0-3) 2	(0-3) 2	(0-3) 2	(0-3) 2
รวมคะแนน	11		

สูงสุด 13 คะแนน

แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ชื่อเด็ก หก เพศ ชาย
 เกิดวันที่ ...18... เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536... อายุ ...5... ปี 4 เดือน ...17... วัน
 โรงเรียน จ.ร. จิตรลดา
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 ชื่อพ่อแม่/ผู้ปกครอง บ้านเลขที่
 ถนน ตำบล
 อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์
 สถานที่ทดสอบ จ.ร. จิตรลดา
 ชื่อผู้ดำเนินการทดสอบ นางดวงใจ วรรณตั้ง
 ทดสอบวันที่ 1 มิถุนายน 2541

หมวด	คะแนน	ได้-ตก
1. ช่าย - ขาว	<u>4</u>	<u>ตก</u>
2. การจำคำ	<u>13</u>	<u>ตก</u>
3. การวาดรูปทรง	<u>5</u>	<u>ตก</u>
4. การจำตัวเลข	<u>8</u>	<u>ได้</u>
5. การจัดหมวดหมู่	<u>5</u>	<u>ตก</u>
6. การใช้ขา	<u>11</u>	<u>ได้</u>

เกณฑ์

- ☐ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 10 ☐ สอบตก 1 หมวดหรือมากกว่า
☒ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 20 ☒ สอบตก 2 หมวดหรือมากกว่า
☐ เบอร์เซ็นไทล์ที่ 30 ☐ สอบตก 3 หมวดหรือมากกว่า

ผลการคัดแยก

- ☒ เสี่ยง
☐ ไม่เสี่ยง

1. ซ้าย-ขวา

สำหรับเด็กอายุ 5 ขวบขึ้นไป
 หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 5 ข้อติดต่อกัน

	คะแนน (0-1)
1. ยกมือซ้ายขึ้น	1
2. หูซ้ายอยู่ไหน	1
3. เอามือซ้ายแตะที่ตาขวา	0
4. เอามือซ้ายแตะที่คาง	0
5. เอาขาซ้ายวางบนขาขวา	0
(ดูจากภาพที่กำหนด)	
6. ซี่ที่เข้าซ้ายของเด็กชายแดง	1
7. ซี่ที่เข้าขวาของเด็กชายแดง	1
8. เอามือขวาของเธอแตะที่	0
เท้าซ้ายของเด็กชายแดง	
9. เอามือขวาของเธอแตะที่	0
ไหล่ของเด็กชายแดง	
รวมคะแนน	4

สูงสุด 12 คะแนน

3. การวาดรูปทรง

หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อ ติดต่อกัน

รูปทรง	ได้-ตก	คะแนน	ใช้มือใด		
			ซ้าย	ขวา	ทั้ง 2 มือ
1. 	1	(0-1)		✓	
2. 	1	(0-1)		✓	
3. 	1	(0-1)		✓	
4. 	1	(0-2)		✓	
5. 	0	(0-2)		✓	
6. 	0	(0-3)		✓	
7. 	0	(0-3)		✓	
8. 	1	(0-3)		✓	
9. 	0	(0-3)		✓	
รวมคะแนน		5			

สูงสุด 19 คะแนน

2. การจำคำพูด หยุดทดสอบหากเด็กทำไม่ได้ 3 ข้อติดต่อกัน

คำ-ข้อความ	คะแนน
1. ห้อง-ช้าง-ลิง	(0-3) 3
2. ดาว-ดาบ-คน	(0-3) 3
3. พรุ่งนี้-สีแดง-เสียงดัง-ภายหลัง	(0-4) 2
4. ข้างหน้า-เพราะว่า-ข้างใต้-ไม่เคย	(0-4) 2
ข้อ 5-6 ไม่ต้องเน้นคำที่ขีดเส้นใต้	
5. ตั้งเอาปลาให้แมวกินทุกเช้าแล้วจึงไปอาบน้ำ	(0-7) 2
6. น้องผูกโบสีชมพูสวยงามให้ติดตาก่อนออกไปวิ่งเล่น	(0-9) 1
รวมคะแนน	13

สูงสุด 30 คะแนน

4. การจำตัวเลข

เริ่มทดสอบด้วยชุดที่ 1 ตามด้วยชุดที่ 2,3 และ 4 ตามลำดับ หากเด็กทำข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ให้หยุดทดสอบในชุดนั้น หากเด็กทำคะแนนในชุดที่ 1 2 ได้ 3 คะแนน ขึ้นไป จึงให้ทำชุดที่ 3-4

ข้อ	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	คะแนน (0-2)	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	คะแนน (0-2)
1.	5-8	4-9	2	9-6	4-1	0
2.	6-9-2	5-8-3	2	1-8-3	2-5-8	0
3.	3-8-1-4	6-1-8-5	2	5-2-4-9	6-1-8-3	0
4.	4-1-6-9-2	9-4-1-8-3	2	1-6-3-8-5	6-9-5-2-8	0
5.	5-2-9-6-1-4	8-5-2-9-4-6	0	4-9-6-2-1-5	3-8-1-6-2-9	0
6.	8-6-3-5-2-9-1	5-3-8-2-1-9-6	0		รวมคะแนน	0
		รวมคะแนน	8	สูงสุด 12 คะแนน	สูงสุด 10 คะแนน	

การให้คะแนน

ชุดที่ 1 ข้อละ 2 คะแนน

ชุดที่ 3 ข้อละ 2 คะแนน

ชุดที่ 2 ข้อละ 1 คะแนน

ชุดที่ 4 ข้อละ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้ง 4 ชุด
8

5. การจัดหมวดหมู่

หากเด็กทำ 4 ข้อแรกไม่ได้ ให้หยุด ทดสอบ

	คะแนน		
1. เล็ก ใหญ่.....1	(0-1)		
2. แดง เหลือง น้ำเงิน.....1	(0-1)		
3. สี่เหลี่ยม วงกลม.....1	(0-1)		
	ถูก	ผิด	
4. แห้งสี่เหลี่ยม	(0-6)	(0-6)	(0-2) 0
5. แห้งสี่เหลี่ยมใหญ่	(0-2)	(0-10)	(0-2) 0
6. แห้งกลมแดงใหญ่.....0	(0-1)		
7. สี่เหลี่ยมน้ำเงินเล็ก.....1	(0-1)		
8. สี่เหลี่ยมน้ำเงินใหญ่.....1	(0-1)		
9. วงกลมเหลืองใหญ่และ สี่เหลี่ยมเหลืองเล็ก.....0	(0-2)		
รวมคะแนน	5		

สูงสุด 12 คะแนน

6. การใช้ขา

เริ่มข้อ 1 หากเด็กทำไม่ได้ให้พยายามอีก 1 ครั้ง
หากเด็กทำ 5 ข้อแรกไม่ได้ให้หยุดทดสอบ

	คะแนน		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	คะแนนดีที่สุด
	(0-2)	(0-2)	(0-2)
1. เดินกอบหลัง.....2	-	-	2
2. เดินเขย่งปลายเท้า.....2	-	-	2
3. เดินบนเส้นตรง.....2	-	-	2
4. ยืนเท้าเดียว ข้าง.....0	1	1	1
5. ยืนเท้าเดียว ขวา.....1	0	0	1
6. กระโดดเท้าเดียว (0-3)	(0-3)	(0-3)	(0-3) 3
รวมคะแนน	11		

สูงสุด 13 คะแนน

ผลการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับอนุบาล

ผลการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับอนุบาลจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ 6 หมวด คือ ช้าย - ขวา การจำคำ การวาดรูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ใช้เวลาทดสอบ 20 นาที ต่อนักเรียน 1 คน ใช้เกณฑ์การตัดสินเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 ซึ่งจำแนกตามอายุดังตาราง

ตาราง 4 เกณฑ์คะแนนในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 แบบทดสอบ	อายุ					
	4	4½	5	5½	6	6½
ซ้าย - ขวา	-	-	5	5	6	6
การจำคำพูด	12	16	18	19	20	22
การวาดรูปทรง	4	4	6	7	8	8
การจำตัวเลข	6	6	6	7	8	8
การจัดหมวดหมู่	4	5	6	7	7	7
การใช้ขา	8	10	10	11	11	11

การพิจารณาว่า เด็กสอบตกในแบบทดสอบใดให้ดูจากคะแนนที่ต่ำกว่าคะแนนในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 ซึ่งถูกเลือกใช้เป็นจุดตัด ถ้าคะแนนเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนซึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดถือว่าสอบได้ เขียนบันทึกไว้ในช่องระบุว่า “ได้ - ตก” แล้วนับว่าสอบตกกี่หมวด แล้วจดบันทึกในช่อง “เกณฑ์” ถ้าเด็กสอบตก 2 หมวดขึ้นไป แสดงว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” จากผลการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 6 คน ปรากฏว่า

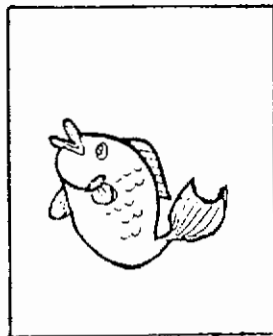
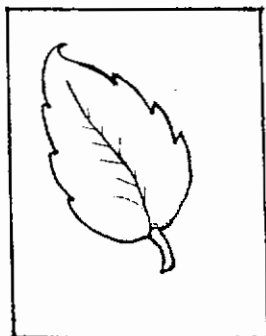
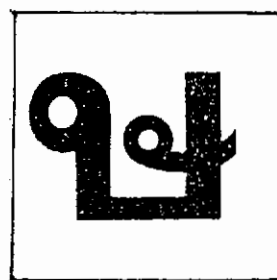
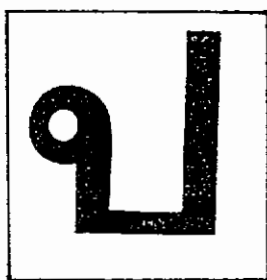
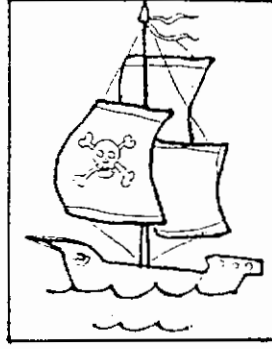
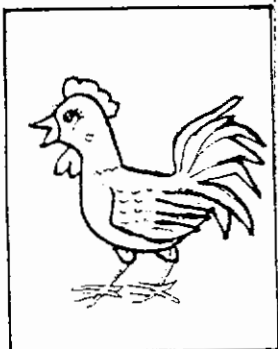
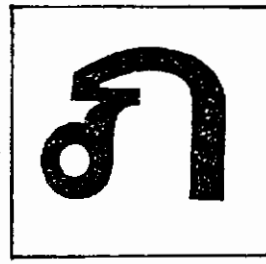
คนที่ 1	สอบได้	4	หมวด	สอบตก	2	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง”
คนที่ 2	สอบได้	4	หมวด	สอบตก	2	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง
คนที่ 3	สอบได้	2	หมวด	สอบตก	4	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง
คนที่ 4	สอบได้	3	หมวด	สอบตก	3	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง
คนที่ 5	สอบได้	4	หมวด	สอบตก	2	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง
คนที่ 6	สอบได้	2	หมวด	สอบตก	4	หมวด	แสดงว่าอยู่ในภาวะ “เสี่ยง

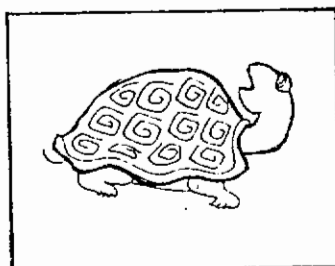
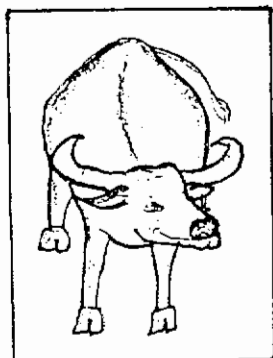
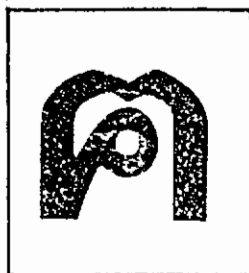
บันทึกคะแนน
 ความจำพยานชาวไทย
การพินิจทานประกอบภาพพยานชาวไทย

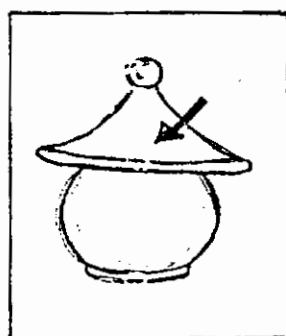
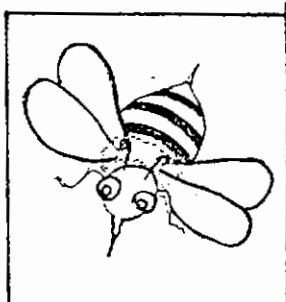
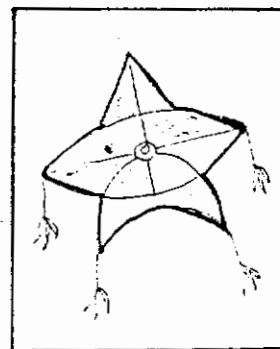
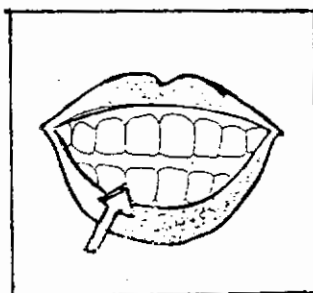
วัน เดือน ปี	พยานชนะ	คะแนน		วัน เดือน ปี	พยานชนะ	คะแนน	
		ถูก	ผิด			ถูก	ผิด
	ก				พ		
	ถ				ฟ		
	ภ				ฬ		
	บ				ผ		
	ป				ฝ		
	ช				ย		
	ค				ท		
	ค				ฑ		
	ศ				ห		
	ด				ช		
	ด				ช		
	ฒ				ช		
					ช		

ชื่อ.....

คะแนนเต็ม 25 คะแนน
 ได้..... คะแนน
 คิดเป็น%

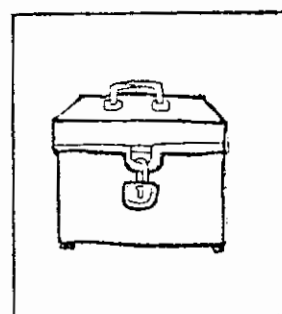

ก

ข

ค

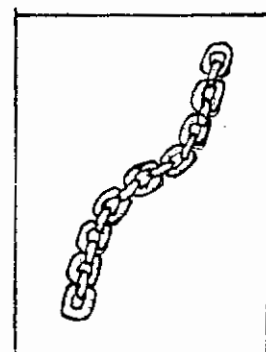
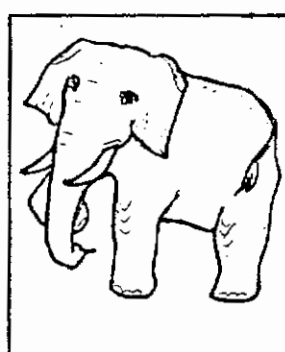
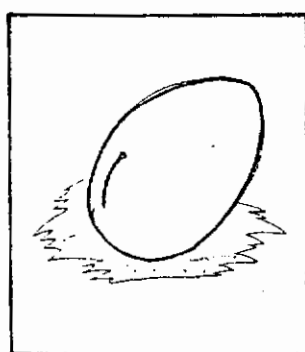

ด

ด

ด

ด

ภาคผนวก ค
แผนการสอน
นิทานและภาพประกอบนิทาน

แผนการสอน หน่วยที่ 1 ก ถ ภ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ก ถ ภ ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก. เอ๋ย ก.ไก่ พร้อมครู 1 เที้ยว ให้นักเรียนท่องคำคล้องจองเองจนจบอีกครั้ง ใช้เวลา 5 นาที

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูหาปัญหาอะไรเอ๋ย 3 ปัญหา โดยมีคำตอบเป็น ไก่ ฤง เรือสำเภา
ครูเล่านิทาน “ไก่เดินทาง” พร้อมกับนำภาพประกอบการเล่า 4 ภาพ 10 นาที

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละครเอกในนิทาน ใช้เวลา 5 นาที

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ก.ไก่ ถ.ฤง ภ.สำเภา

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ก. ถ. ภ. ทีละหนึ่งตัว ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนไก่เดินทาง

ภาพที่ 1

ไก่ตัวหนึ่งถูกพายุพัดบ้านพังเสียหายหมด มันเดินร้องไห้พร้อมกับถือถุงใบหนึ่งซึ่งบรรจุเมล็ดถั่ว เพื่อเอาไว้เป็นอาหารระหว่างเดินทาง

ไก่คิดในใจว่า “ฉันจะไปทางไหนดีนะ บ้านใหม่ของฉันจะเป็นอย่างไร”

แล้วพูดพึมพำกับตัวเองว่า “อาหารที่ฉันใส่ถุงมาจะพอกินรีเป่านะ ถ้าระยะทางไกลเกินไปก็คงไม่พอกินแน่เลย”

ภาพที่ 2

ไม่นานนักไก่เดินทางมาพบทะเล และใกล้ ๆ นั้นมีเรือสำเภาลำหนึ่งจอดอยู่ เรือสำเภาลำนี้เป็นเรือที่ถูกทิ้งแล้วลอยมาเกยฝั่ง เพื่อหาเพื่อนเดินทางจนไก่มาพบ

ไก่คิดว่า “ฉันลงเรือสำเภาลำนั้น แล้วออกเดินทางหาแผ่นดินใหม่ที่อุดมสมบูรณ์อยู่ดีกว่า”

ภาพที่ 3

ไก่ตัดสินใจเดินทางด้วยเรือสำเภาพร้อมถุงอาหารของมันทันที เรือสำเภาแล่นพาไก่และถุงมุงตรงไปยังเกาะพยัญชนะ ขณะที่เรือกำลังแล่นอยู่นั้น พลันก็มีเสียงดังมาจากหัวเรือว่า

“เราจะไปยังเกาะพยัญชนะกัน” เป็นเสียงของเรือสำเภานั้นเอง

ไก่จึงถามว่า “เกาะพยัญชนะอุดมสมบูรณ์หรือไม่”

เรือสำเภาตอบว่า “ที่เกาะพยัญชนะอุดมสมบูรณ์แน่นอน เพราะเป็นเกาะวิเศษ เมื่อใครได้อยู่บนเกาะแล้ว นึกคิดสิ่งใดจะได้สมความปรารถนาทุกอย่าง แต่มีข้อแม้ว่าผู้ที่อยู่บนเกาะต้องแปลงร่างเป็นตัวพยัญชนะ จึงจะอยู่บนเกาะนี้ได้ แล้วต้องทำตัวให้เป็นประโยชน์ช่วยเหลือให้เด็ก ๆ และผู้คนอ่านหนังสือได้”

ไก่ดีใจมากเผื่อค่อยเวลาให้ถึงเกาะพยัญชนะเร็ว ๆ

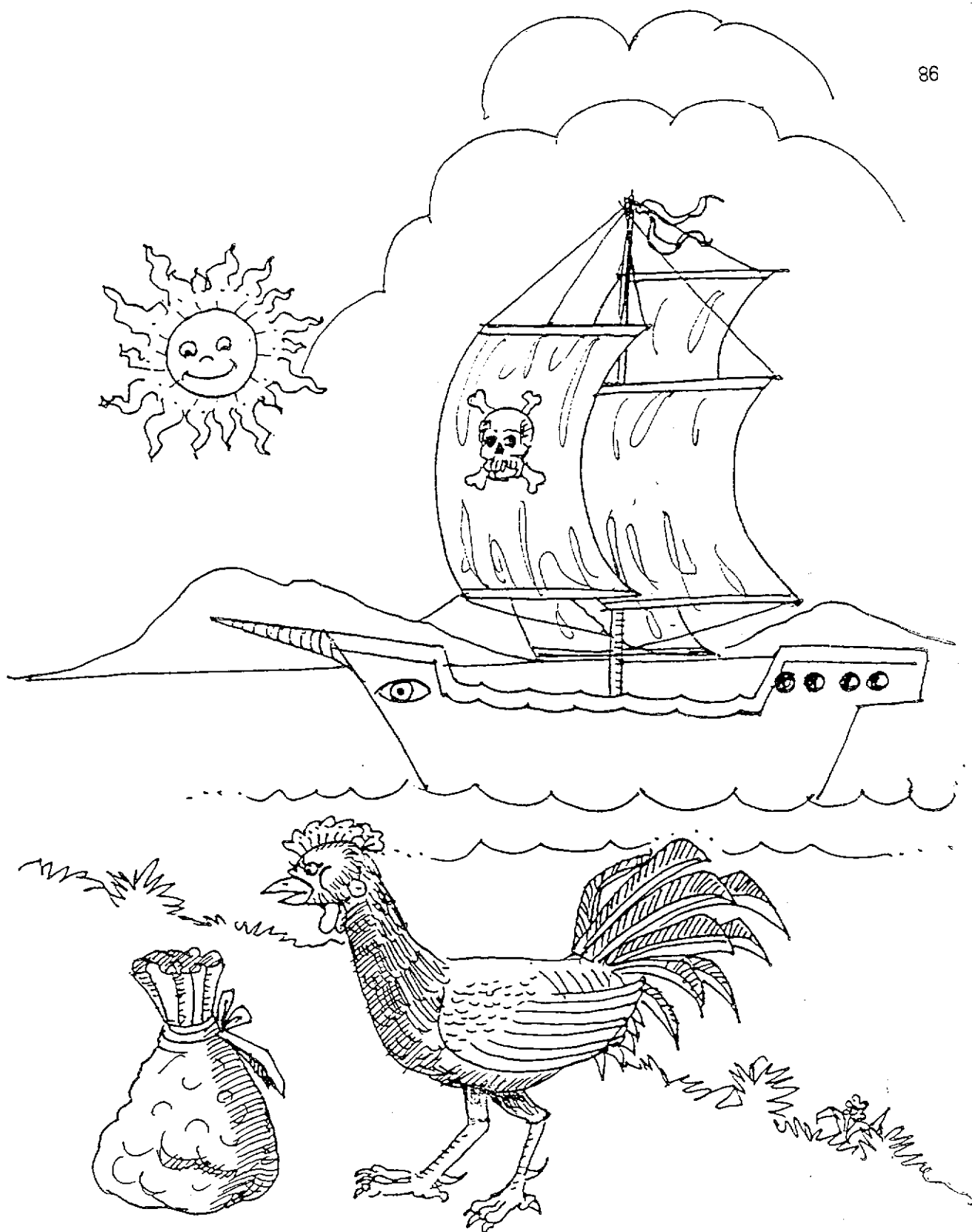
ภาพที่ 4

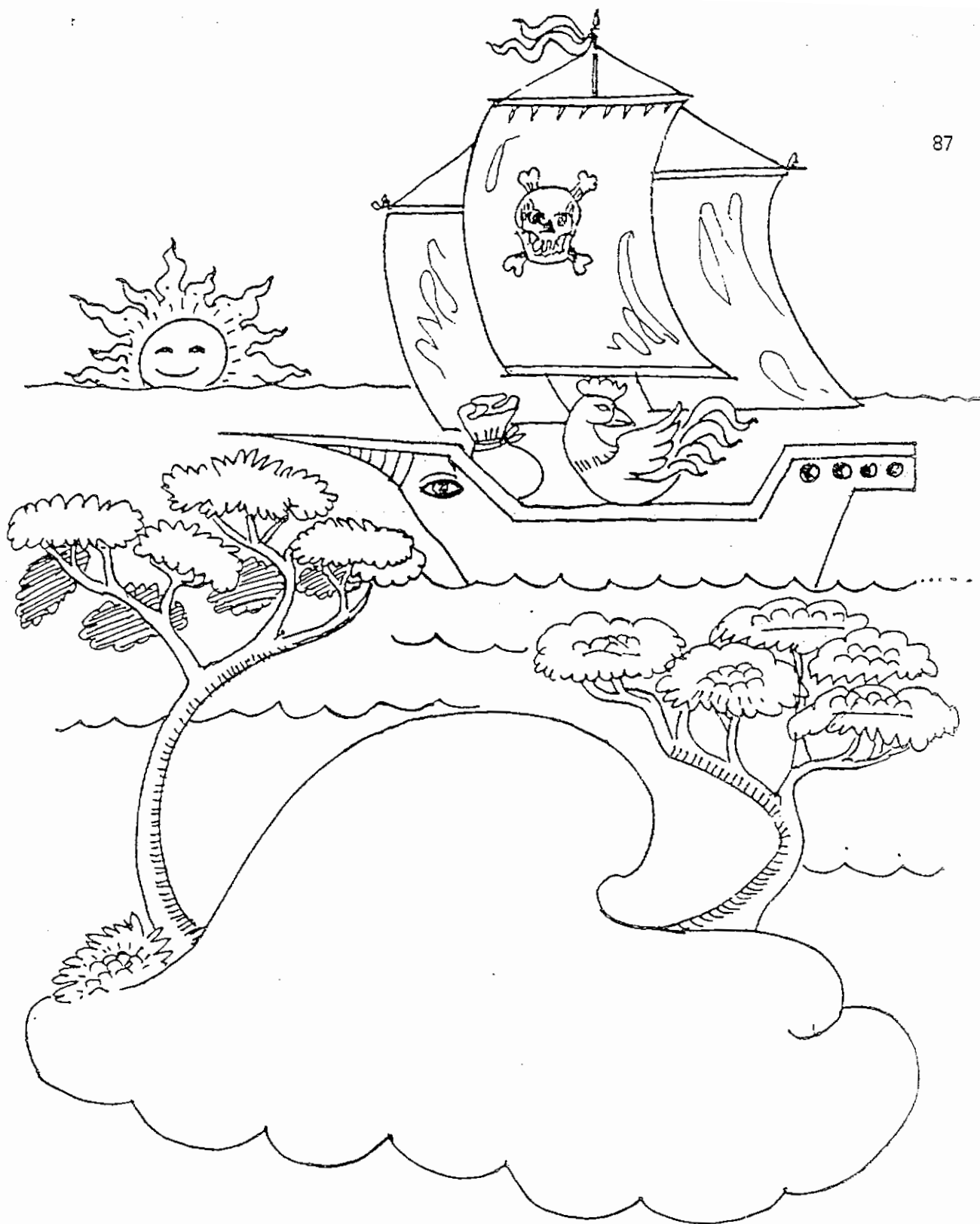
เมื่อไก่ ฤง เรือสำเภาเดินทางมาถึงเกาะพยัญชนะ

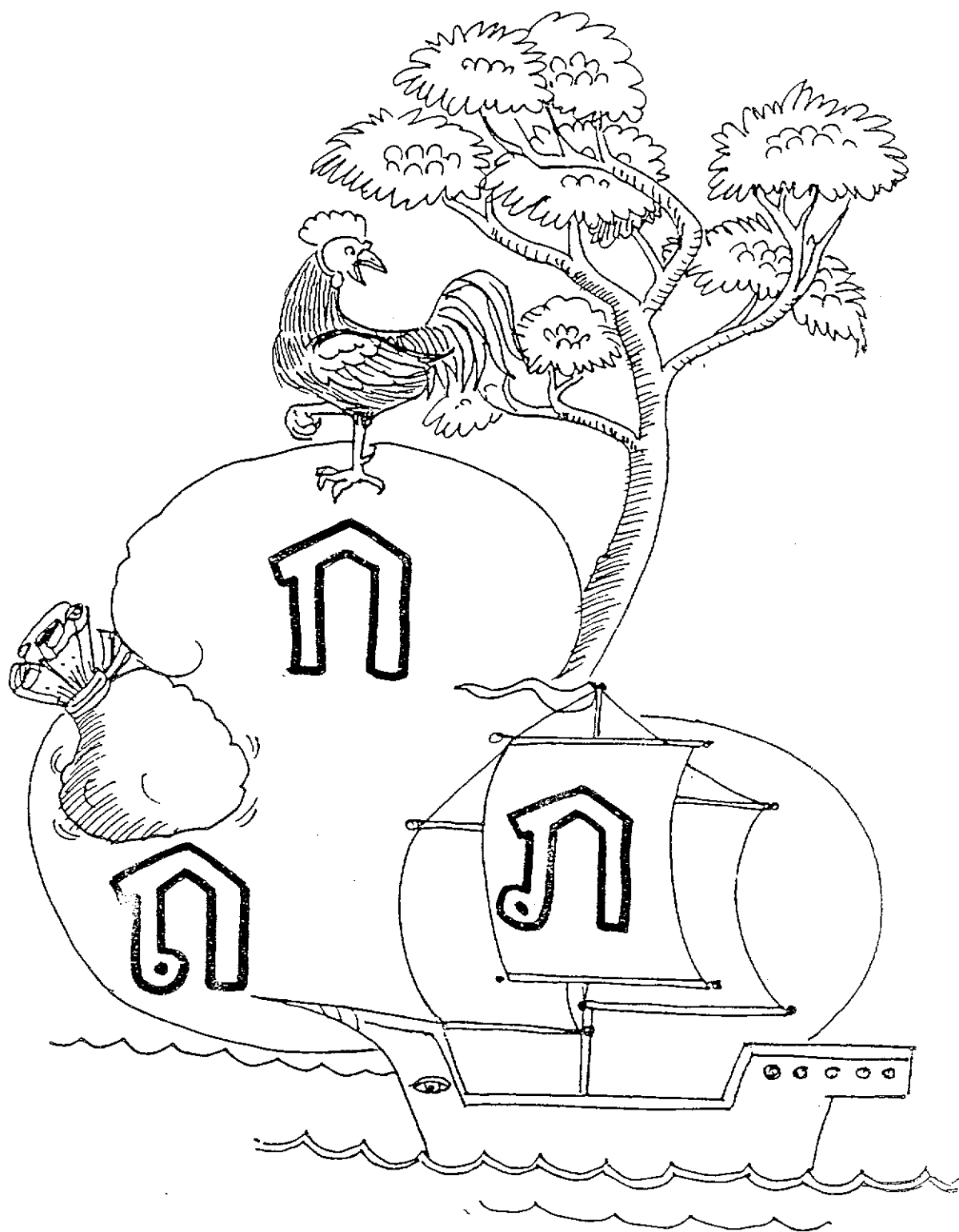
- * ไก่ เลือกเป็น ก. เพราะ ไก่มีปากแหลม และมีขา 2 ขาเหมือน ก.
- * ฤง เลือกเป็น ฤ. เพราะ ฤงมีเมล็ดถั่วอยู่ข้างใน เหมือน ฤ. มีหัวอยู่ข้างใน
- * เรือสำเภา เลือกเป็น ภ เพราะ หัว ภ. อยู่ข้างนอกเหมือนหัวเรือมีรูเอาไว้ผูกเชือก

ขณะที่จอดอยู่ริมฝั่ง

แผนการสอน หน่วยที่ 2 บ ป ษ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ บ ป ษ ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก. เอ๋ย ก.ไก่ พร้อมครู 1 เทียว ให้นักเรียนท่องคำคล้องจองเองจนจบอีกครั้ง ใช้เวลา 5 นาที

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูทนายปัญหาอะไรเอ๋ย 3 ปัญหา โดยมีคำตอบเป็น ไบไม้ ปลา และฤาษี

ครูเล่านิทาน “ไบไม้ชอบเที่ยว” พร้อมกับนำภาพประกอบการเล่า 4 ภาพ 10 นาที

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละครเอกในนิทาน ใช้เวลา 5 นาที

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ บ.ไบไม้ ป.ปลา ษ.ฤาษี

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ บ. ป. ษ. ทีละหนึ่งตัว ถ้าตอบถูกต้อง

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนไบไม้ชอบเที่ยว

ภาพที่ 1

ฤาษีตนหนึ่งนั่งบำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่ใต้ต้นไม้ ขณะที่นั่งอย่างสงบอยู่นั้น พลันได้ยินเสียงปนของไบไม้ว่า “เพื่อที่จะอยู่บนต้นไม้นี้เหลือเกิน อยากจะไป ไทไหน ๆ เหมือนคนอื่นเขาบ้าง”

ภาพที่ 2

ขณะที่ลมพัดเบา ๆ ไบไม้ชิ้นนั้นได้ปลิวหล่นลงมาจากต้น เป็นเวลาเดียวกับที่ปลาตัวหนึ่งว่ายน้ำผ่านมา ไบไม้ก็บ่นให้ปลาฟังอีก

ปลาก็ตอบว่า “ฉันก็เหมือนกันอยากขึ้นไปเที่ยวบนบกบ้าง อยู่แต่ในน้ำตลอดเวลา”

ฤาษีได้ฟังดังนั้นก็เกิดความเห็นใจ

จึงเอ่ยขึ้นว่า “เออละ! ฉันจะพาเจ้าไปยังดินแดนแห่งหนึ่ง เป็นที่ที่พวกเจ้าต้องพอใจแน่นอน”

ภาพที่ 3

ฤาษีพาไบไม้และปลาออกเดินทาง พร้อมกับเล่าเรื่องเกาะพยัญชนะว่า

“ที่ที่เราจะไปคือ เกาะพยัญชนะซึ่งเป็นเกาะวิเศษ ถ้าใครได้แปลงร่างเป็นตัวพยัญชนะอยู่บนเกาะแล้ว จะไปไหน ๆ ก็ได้ตามความต้องการ แต่พวกเจ้าต้องทำประโยชน์นำตัวเองไปประสมกับสระและวรรณยุกต์รวมกันเป็นคำต่าง ๆ ให้เด็ก ๆ อ่านด้วย”

ทั้งไบไม้และปลาได้ฟังดังนั้นก็ดีใจมาก เร่งให้ฤาษีพาไปยังเกาะพยัญชนะเร็ว ๆ

ภาพที่ 4

เมื่อถึงเกาะพยัญชนะ ฤาษี ไบไม้ และปลา ได้แปลงร่างเป็นพยัญชนะที่ตนชอบทันที

☐ ไบไม้ เลือกเป็น บ. เพราะ ไบไม้ไม่มีหาง ไม่มีหนวด จึงเลือก บ.

☐ ปลา เลือกเป็น ป. เพราะ ปลามีหางยาว จึงต้องต่อหางขึ้นไป

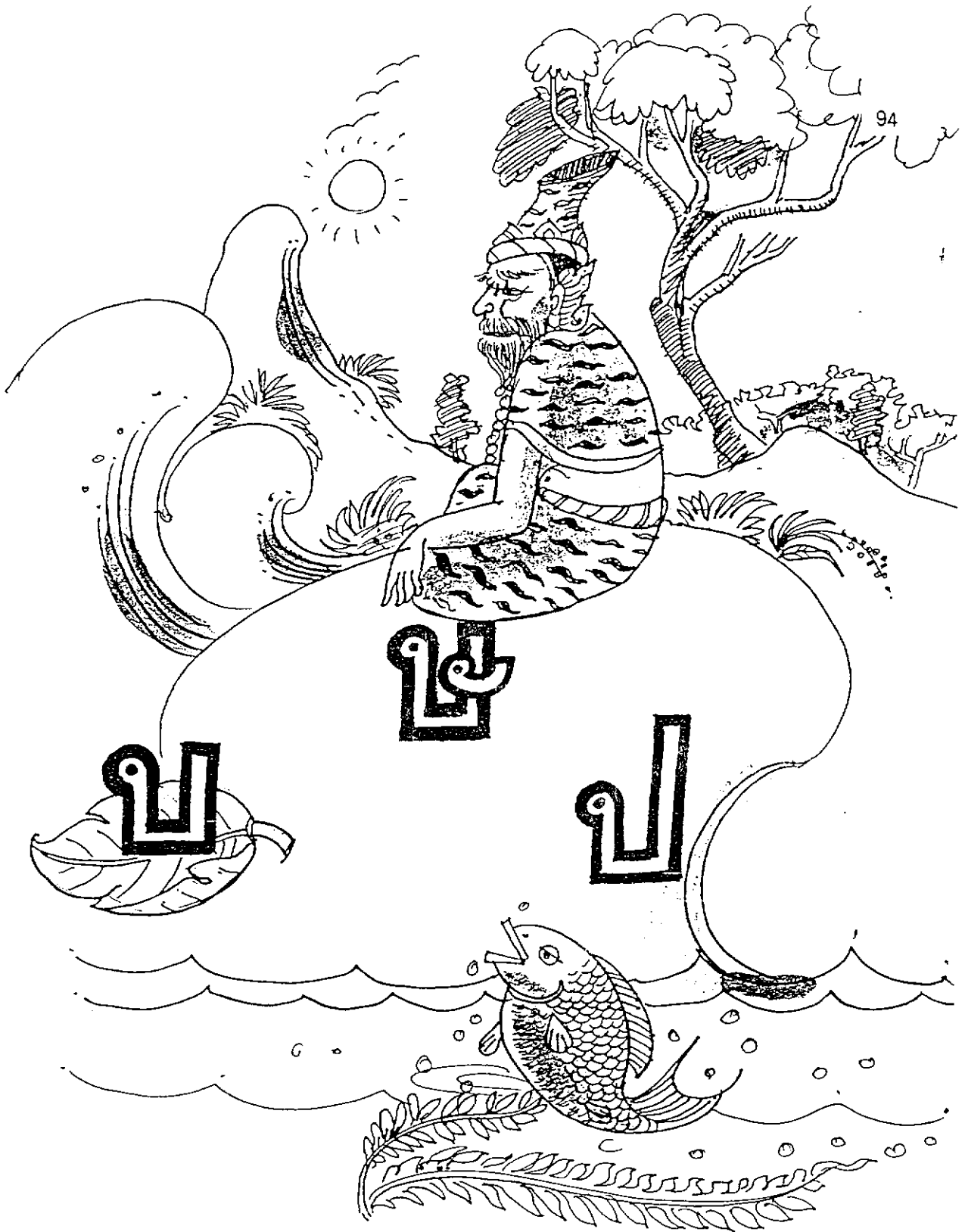
☐ ฤาษี เลือกเป็น ษ เพราะ ฤาษีมีหนวด จึงเติมหนวดฤาษีที่พยัญชนะ บ. ไบไม้

เป็น ษ

แผนการสอน หน่วยที่ 3 ค ค ศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ค ค ศ ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก. เอ๋ย ก. ไก่ เก 2 เทียว ครูร้องเพลง ก. ไก่
ให้นักเรียนร้องตามทีละวรรค ใช้เวลา 5 นาที

กิจกรรมดำเนินการเล่นนิทานประกอบภาพ

ครูหาปัญหาอะไรเอ๋ย 3 ปัญหา โดยมีคำตอบเป็น ควาย คน ศาลา
ครูเล่นนิทาน “คนดี” พร้อมกับนำภาพประกอบการเล่า 4 ภาพ 10 นาที

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละคร
เอกในนิทาน ใช้เวลา 5 นาที

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ค.ควาย ค.คน ค.ศาลา

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ค. ค. ศ. ทีละตัว ถ้าตอบถูกได้

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนคนดี

ภาพที่ 1

ชาวนาคนหนึ่งอาศัยอยู่ในกระท่อมปลายนา กับแม่ ทุก ๆ วันเขามีหน้าที่ไปทำนา ส่วนแม่จะคอยหุงหาอาหารเตรียมไว้ให้ อยู่มาวันหนึ่งชาวนากำลังจะออกไปทำนาตามปกติ แม่เตือนเขาว่า “อย่าลืมใส่สบไปนะลูก วันนี้ลมพัดแรง เดี่ยวผลหมากรากไม้โดนลมแรง ๆ มันจะตกลงมาโดนหัวเข้า”

เขาไม่สนใจฟังคำเตือนของแม่ โยนสบลงกับพื้นเพราะเขาไม่ชอบใส่สบ แล้วเดินออกไปทันที

ภาพที่ 2

ในขณะที่ชาวนาขี่ควายผ่านใต้ต้นมะพร้าว ลูกมะพร้าวโดนลมพัดตกลงมาโดนหัว ชาวนาอย่างแรง

ดัง “โป๊ก!”

เขาร้อง “โธ้ย!”

เพราะรู้สึกมีหัวและเจ็บมาก ไม่ช้าเลือดได้ไหลซึมลงมายังใบหน้าของเขา ด้วยความตกใจและเจ็บ ชาวนาจึงรีบขี่ควายมุ่งไปยังศาลาที่อยู่ใกล้ ๆ นั่นเอง”

ภาพที่ 3

เมื่อชาวนามาถึงศาลา เขาลงจากหลังควายเข้าไปพักทำแผล โดยใช้ผ้าขาวม้าที่ผูกเอวมาพันแผลไว้

พลางคิดในใจว่า “ไม่น่าเลย! ถ้าผมเชื่อฟังแม่สักนิด เราคงไม่หัวแตกอย่างนี้หรือ กงอบคงจะช่วยรับลูกมะพร้าวแทนหัวผมเป็นแน่”

ควายนอนกินหญ้าอยู่ข้างศาลามองดูเจ้านายด้วยความสงสาร

ภาพที่ 4

ขณะที่ชาวนานั่งพักอยู่ในศาลา เขาคิดว่าถ้าตัวเขา ควาย และศาลา อยู่บนเกาะพยัญชนะซึ่งเป็นเกาะวิเศษ คงจะช่วยให้เขาหายจากอาการที่เจ็บและได้ทำประโยชน์มากมาย

เช่น ช่วยให้เด็ก ๆ มีคำต่าง ๆ เพื่อใช้อ่านและเขียน แล้วพวกเขาจะแปลงร่างเป็นพยัญชนะอะไรดีนะ

★ควาย เลือกเป็น ค. เพราะ ควายหัวไม่แตก ส่วนบนพยัญชนะไม่หยัก
หัวพยัญชนะม้วนออก เพราะชอบอยู่นอกบ้าน

★คน (ชาวนา) เลือกเป็น ค. เพราะ คนหัวแตก ส่วนบนพยัญชนะจึงหยัก
หัวพยัญชนะม้วนออกเหมือน ค.ควาย

★ศาลา เลือกเป็น ศ เพราะ ศาลามีหลังคาเป็นยอดแหลม ส่วนบนพยัญชนะ
จึงมีขีดเติมหนึ่งขีด

แผนการสอน หน่วยที่ 4 ด ต ฉ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ด ต ฉ ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก. เอ๋ย ก.ไก่ 2 เที้ยว ครูร้องเพลง ก. ไก่ สอนน้อง
ให้นักเรียนร้องตาม

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูนำภาพปริศนามาทาย เปิดทีละส่วนให้เด็ททาย เป็นภาพ เด็ก เต่า และผู้เฒ่า
(คนแก่)

ครูเล่านิทาน “เด็กดี” พร้อมกับนำภาพประกอบการเล่า 4 ภาพ

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละคร
เอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมสัจจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ด.เด็ก ต.เต่า ฉ.ผู้เฒ่า

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ด. ต. ฉ. ทีละตัว ถ้าตอบถูกได้

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนเด็กดี

ภาพที่ 1

เด็กคนหนึ่งอยู่บ้านตามลำพัง โดยมีเต้าเป็นเพื่อนเล่นอยู่ใกล้ ๆ นั่นเอง
ก่อนที่พ่อแม่จะออกจากบ้านไปรู้จะได้สั่งเด็กว่า “ลูกจำ อย่าออกไปเล่นนอกบ้านนะ
ถ้ามีคนแปลกหน้ามาหา ก็อย่าเปิดประตูรับนะจ๊ะ”
เด็กจึงปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ภาพที่ 2

เวลาผ่านไปไม่นานนัก เด็กและเต้าได้ยินเสียงเรียกดังมาจากข้างรั้ว ทั้งสองจึงโผล่
หน้าต่างออกมาดู พบว่ามีผู้เฒ่าคนหนึ่งยืนเกาะรั้วเรียกแม่ของตน
“มาสิ มาสิ อยู่รีเปล่าลูก”
เด็กและเต้าหวาดกลัวมาก คิดว่าต้องเป็นคนร้ายจึงเงียบไม่ยอมพูดด้วย

ภาพที่ 3

ผู้เฒ่ายืนรอจนพ่อแม่เด็กกลับมา จึงรู้ความจริงว่า ผู้เฒ่าคือคุณตาของเด็กซึ่งอยู่
ต่างจังหวัดไม่ได้พบกับเด็กมานานหลายปีจึงจำกันไม่ได้
เด็กกล่าวคำขอโทษ “ขอโทษครับ! ผมปล่อยให้คุณตายืนรอเสียตั้งนาน”
คุณตายิ้มแล้วพูดว่า “หนูเป็นเด็กดี เชื่อฟังพ่อแม่ ตาไม่โกรธหรอกนะ”
“มาสิ ตาจะเล่าเรื่องเกาะพยัญชนะให้ฟัง”
แล้วคุณตาผู้เฒ่าก็เล่าเรื่องเกาะพยัญชนะให้เด็กและเต้าฟัง

ภาพที่ 4

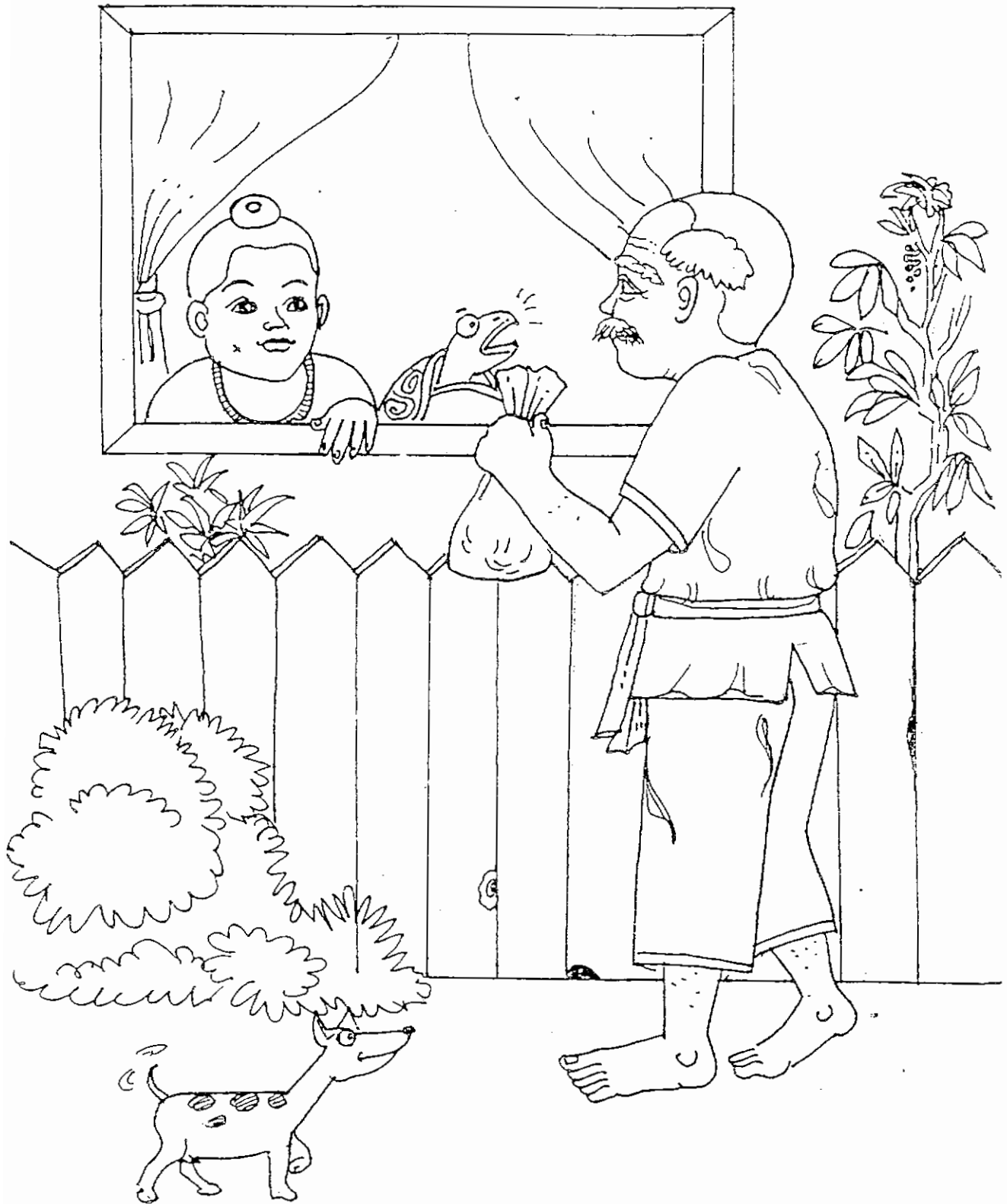
เมื่อคุณตาเล่าเรื่องเกาะพยัญชนะจบ ได้ถามเด็กและเต้าว่า “ถ้าเราทั้ง 3 ไปเที่ยว
เกาะพยัญชนะเราจะเลือกเป็นพยัญชนะอะไรดี”

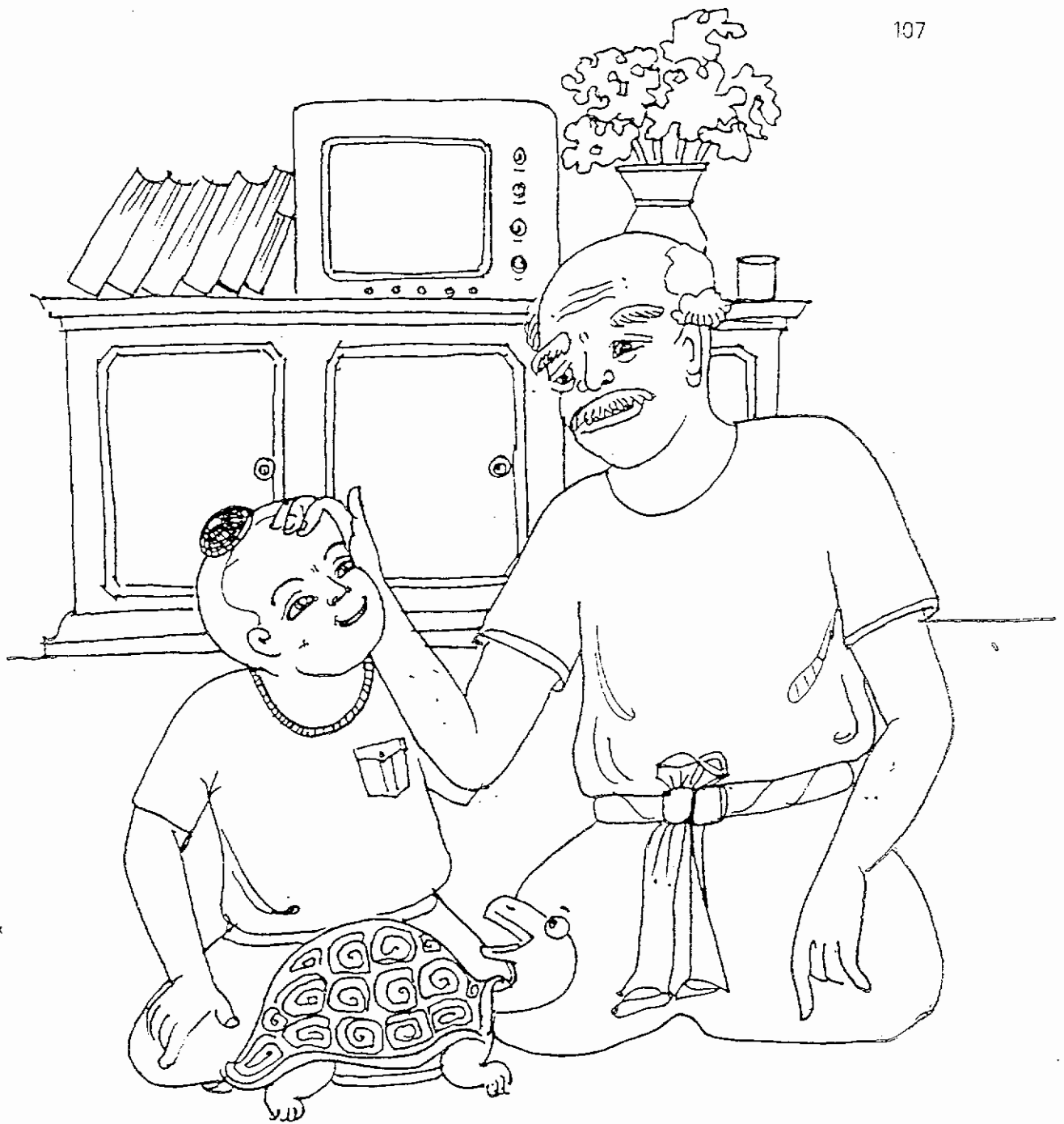
▲ เด็ก เลือกเป็น ด เพราะ หัวพยัญชนะมันเข้าข้างใน เหมือนเด็กอยู่ใน
บ้าน

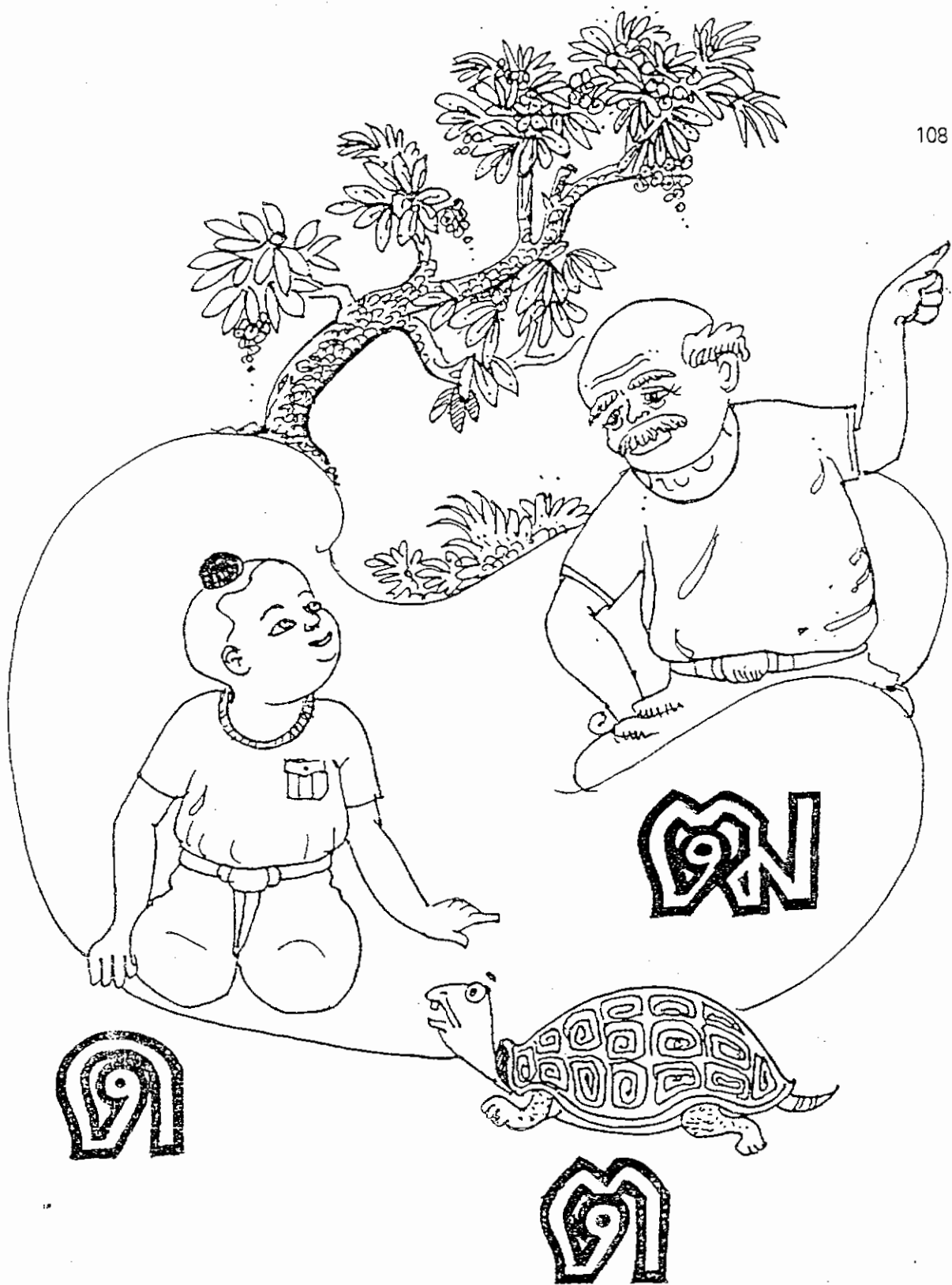
▲ เต้า เลือกเป็น ต เพราะ เต้าอยู่ในบ้านกับเด็ก หัวจึงมันเข้าเหมือนกัน
แต่มีหลังคาส่วนบนพยัญชนะหยักเหมือนกระดองเต้า

▲ ผู้เฒ่า เลือกเป็น ตม เพราะผู้เฒ่ามีชื่อว่า คุณตาเต่า ซึ่งคุณตาชอบขี่ม้ามาก
จึงเลือกพยัญชนะ ต + ม เป็น ตม

แผนการสอน หน่วยที่ 5 พ ฟ พ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ พ ฟ พ ได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนท่องคำคล้องจอง ก. เอ๋ย ก. ไก่ สอนน้องพร้อมครู

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูนำภาพปริศนามาทาย เปิดทีละส่วนให้เด็ททาย เป็นภาพ พาน ฟัน และ

ว่าวจุฬา

ครูเล่านิทาน “ฟันปลอม” มีภาพประกอบการเล่า 4 ภาพ

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละคร
เอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ พ.พาน ฟ.ฟัน พ.จุฬา

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ พ. ฟ. พ. ทีละตัว ถ้าตอบถูกได้

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนพันปลอม

ภาพที่ 1

พันปลอมเป็นพันที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้งานแทนพันแท้ที่หลุดร่วงไป เหมาะสำหรับคนแก่ชราที่ไม่มีฟันเคี้ยวอาหาร หญิงชราคนหนึ่งถอดฟันปลอมวางไว้บนพาน

พันปลอมพูดอวดตัวว่า “ฉันมีประโยชน์ที่สุดถ้าไม่มีฉันคนแก่ที่ไม่มีฟันเลยจะต้องมีความทุกข์ เพราะเคี้ยวอาหารไม่ได้”

พานได้ยินดังนั้น ก็พูดอวดบ้างว่า “ฉันต่างหากละที่มีประโยชน์ที่สุด ใคร ๆ ก็ชอบเอาอะไรต่อมืออะไรมาวางบนตัวฉัน”

ภาพที่ 2

ขณะที่พานและฟันปลอมสนทนาโอ้อวดกันอยู่นั้น ได้เหลือบไปเห็นว่าวจุฬาลอยอยู่บนฟ้า

ทั้งสองจึงพูดจาตู่ถูกว่าวจุฬาว่า “วัน ๆ เอาแต่เล่น ลอยไปลอยมาอยู่บนฟ้าไม่เห็นมีประโยชน์เลยสักนิดเดียว”

ว่าวจุฬาไม่ได้เถียงใด ๆ เลย พานและฟันปลอมจึงเงียบไป

ภาพที่ 3

หญิงชราได้ยินคำสนทนาทั้งหมด จึงเดินเข้ามาแล้วพูดว่า

“พวกเจ้าจะโอ้อวดกันไปทำไม สิ่งของทุกอย่างต่างมีประโยชน์ทั้งนั้น มีหน้าที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของมัน ว่าวจุฬาก็มีประโยชน์เช่น กัน เพราะว่าเป็นของเล่นที่ทำให้ผู้เล่นเพลิดเพลินและแข็งแรงเมื่อได้เล่น ถ้าพวกเจ้าอยากทำประโยชน์ให้มากที่สุดละก็ ไปอยู่ที่เกาะพยัญชนะซี พวกมนุษย์จะนำพวกเจ้าไปเขียนเป็นตัวหนังสือต่าง ๆ มากมายเลยเชียะ เพราะพวกเจ้าจะกลายเป็นพยัญชนะ พยัญชนะแต่ละตัวจะถูกประสมกับสระหรือวรรณยุกต์รวมกันเป็นคำ จากหลายคำรวมเป็นวลีหรือประโยค ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศไทยเลย”

พาน พัน และว่าวจุฬาได้ฟังดังนั้น จึงตกลงใจชวนกันไปอยู่ที่เกาะพยัญชนะทันที

ภาพที่ 4

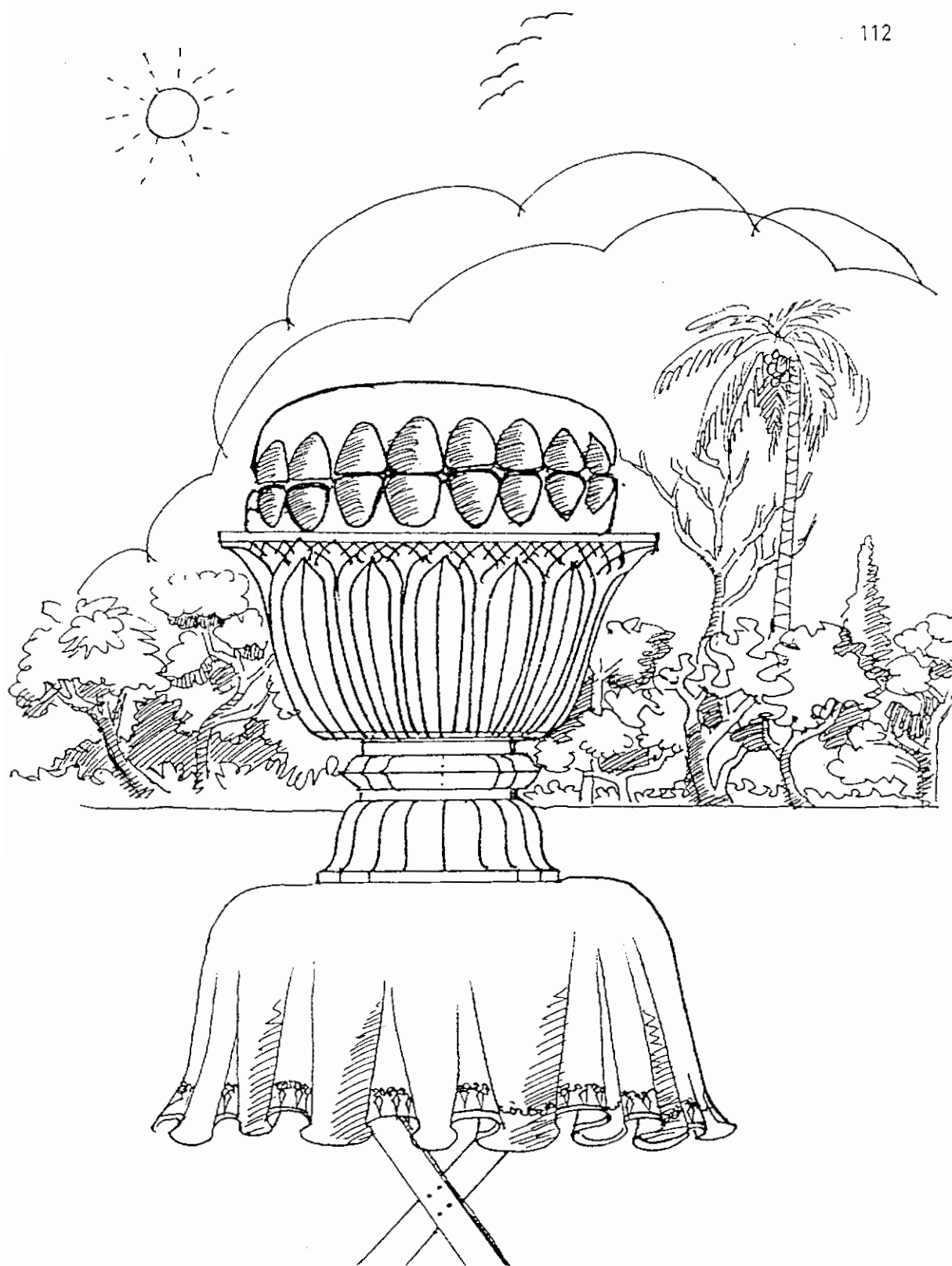
เมื่อพาน พัน และว่าวจุฬา มาถึงเกาะพยัญชนะ

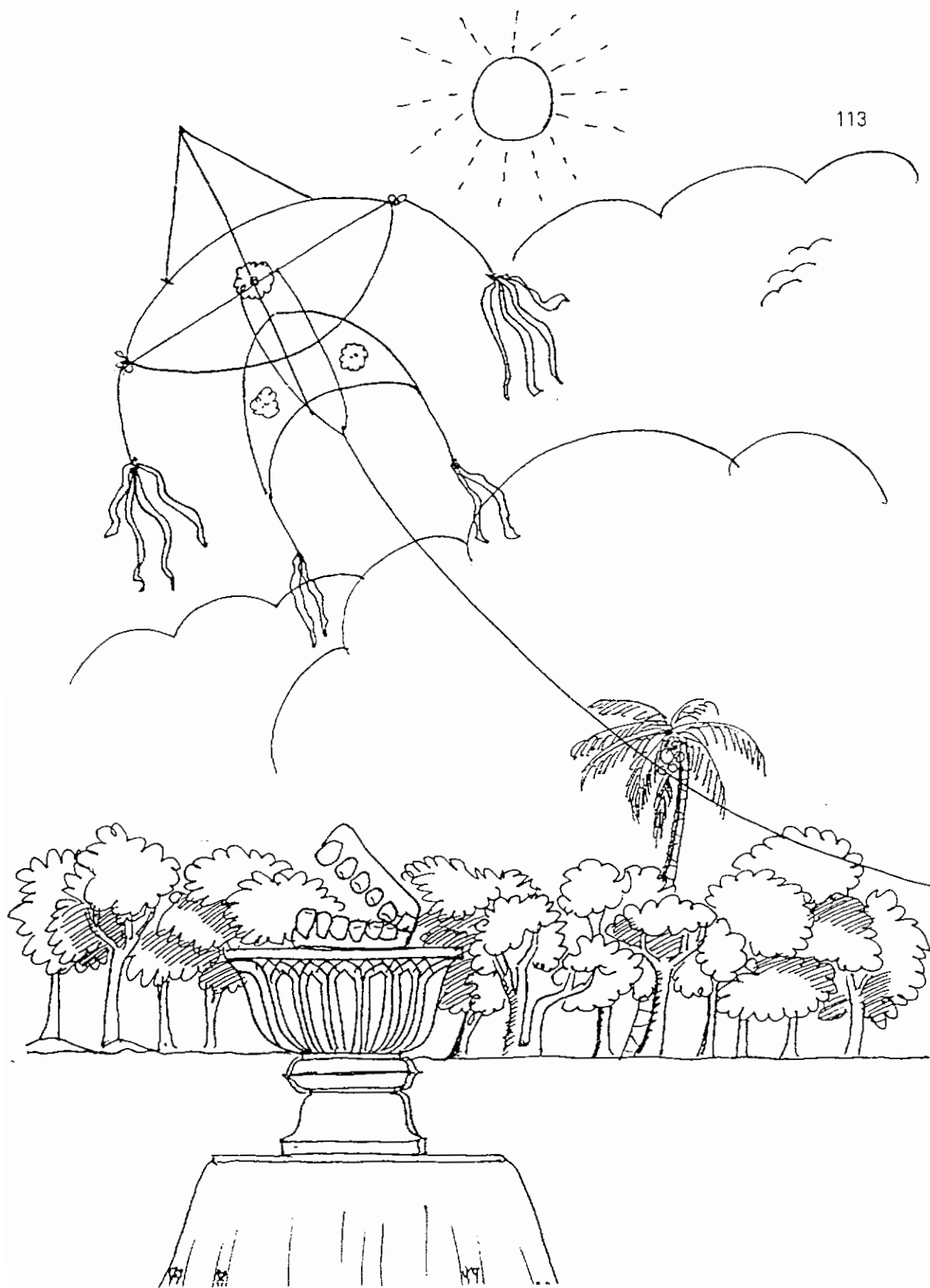
* พาน เลือกเป็น พ. เพราะ รูปร่างเหมือนพานมากที่สุด

* พัน เลือกเป็น ฟ. เพราะ พันเดินทางมาพร้อมกับพานจึงมีรูปร่างเหมือน พ.

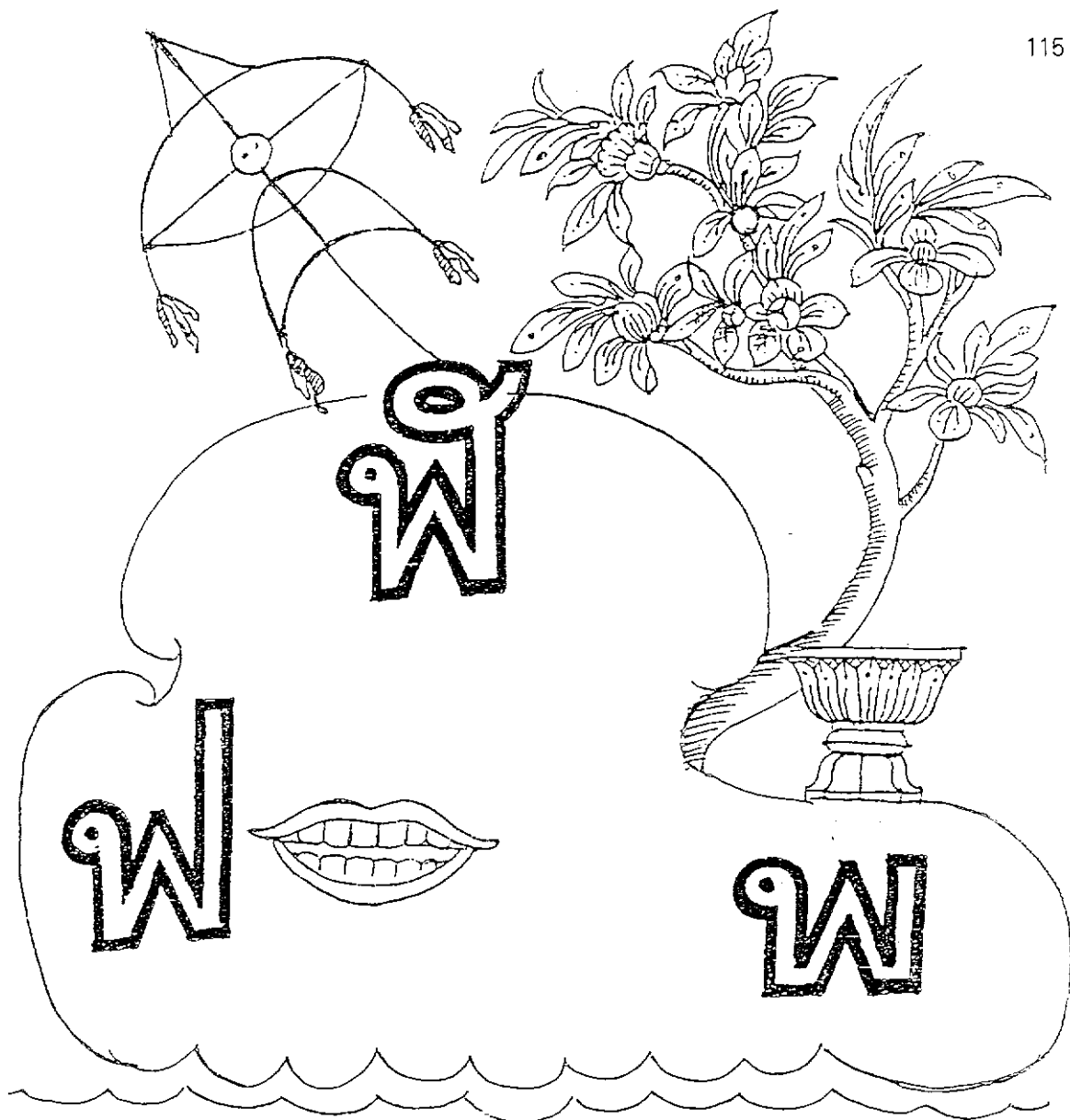
แต่ต้องต่อหางให้สูงขึ้นไป เพราะเวลากินอาหาร คนอ้าปากฟันจึงถูกยกขึ้นไปด้วย

* ว่าวจุฬา เลือกเป็น ฟ. เพราะว่าวจุฬามีสายป่านยาว จึงมีหางยาวขึ้นไปแล้ว
พันกันอยู่ข้างบน

แผนการสอน หน่วยที่ 6 ผ ฝ ย

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ผ. ฝ. ย. ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนร้องเพลง ก.ไก่ สอนน้อง ครูทำท่าเต้นประกอบเพลง ให้นักเรียนทำตาม

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูทนายภาพปริศนา เปิดทีละส่วนให้เด็กทาย เป็นภาพ ผึ้ง ผา ยักษ์

ครูเล่านิทานประกอบภาพ 4 ภาพ เรื่อง “ยักษ์เกเร”

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละครเอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ผ. ฝ. ย. ยักษ์

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ผ. ฝ. ย. ทีละตัว ถ้าตอบถูกต้อง

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนยักษ์เกร

ภาพที่ 1

ยักษ์ตนหนึ่งชอบกินน้ำผึ้งมาก มันมักเก็บรังผึ้งตามต้นไม้มาเก็บไว้เพื่อเป็นอาหาร บ่อยครั้งที่ยักษ์ชิงรังผึ้งมาจากฝูงผึ้ง พวกผึ้งเจ้าของรังรวมตอยักษ์เพื่อรักษารังเอาไว้ แต่ยักษ์ไม่เคยกลัวเลย เพราะมันมีผิวหนังที่หนา ผึ้งไม่สามารถต่อยหรือทำอันตรายต่อยักษ์ได้ มันจึงไม่กลัวผึ้งตัวใดเลย

ภาพที่ 2

รังผึ้งในป่าแห่งนี้เกือบจะหมดป่าเพราะยักษ์เกรตนนี้ ยังมีรังผึ้งอยู่รังหนึ่งถูกซ่อนไว้อย่างมิดชิด

ผึ้งงานตัวหนึ่งพูดว่า “สักวันหนึ่งเจ้ายักษ์เกรตัวนั้นมาพบรังของพวกเรา เราต้องแย่งแน่ ๆ เลย”

เพื่อนอีกตัวหนึ่งออกความคิด “ฉันว่าเราน่าจะหาที่ซ่อนใหม่ดีกว่านะ”

ภาพที่ 3

ในที่สุดพวกผึ้งพบหม้อเก่า ๆ ใบหนึ่ง ซึ่งนายพรานลืมทิ้งไว้ พวกมันจึงนำรังผึ้งซ่อนไว้ในหม้อแล้วเอาฝาปิดไว้ ทุกครั้งที่ผึ้งตัวใดตัวหนึ่งออกหรือเข้ารัง เกิดความลำบากมาก เพราะต้องปิดและเปิดฝาทุกครั้ง ฝามื้อหนักเกินกำลังของผึ้งตัวเล็ก ๆ ฝามื้อจึงต้องคอยยกตัวเองขึ้นเพื่อช่วยอีกแรงหนึ่ง จนผึ้งและฝามื้อเกิดความเบื่อหน่าย

ฝามื้อจึงพูดว่า “พวกเจ้าอย่าทนลำบากและหวาดกลัวอีกเลย เราไปอยู่เกาะพยัญชนะกันดีกว่า เพราะที่นั่นเป็นเกาะวิเศษ ไม่มีใครทำร้ายเราได้”

แล้วฝามื้อก็เล่าเรื่องราวของเกาะพยัญชนะให้บรรดาผึ้งฟัง ทั้งหมดจึงตกลงใจเดินทางไปยังเกาะพยัญชนะทันที

ภาพที่ 4

เมื่อมาถึงเกาะได้พบยักษ์เกรกำลังนั่งรออยู่ ผึ้งตกใจมาก

พลันยักษ์ได้พูดขึ้นว่า “อย่ากลัวฉันเลย ฉันกลับตัวกลับใจแล้ว จะเป็นยักษ์ที่ดีอยู่บนเกาะแห่งนี้กับพวกเจ้าจะได้ไหม”

ฝั่งตอบตกลง แล้วต่างก็เลือกพยัญชนะที่ตนอยากจะเป็น เพื่อสร้างคำต่าง ๆ

ให้เด็กอ่านอีกมากมาย

✚ ฝั่ง เลือกเป็น ผ. เพราะ ฝั่งอยู่ในรังหัวพยัญชนะจึงม้วนเข้า

✚ ฝา เลือกเป็น ฝ. เพราะ ฝามาพร้อมกับฝั่งมีหัวเข้าเหมือนกันแต่หางยาวเพราะ
ถูกยกฝาขึ้นเสมอ ๆ

✚ ยักษ์ เลือกเป็น ย. เพราะ ยักษ์มีเขี้ยว จึงมีรอยเขี้ยวอยู่ด้านข้างของพยัญชนะ

แผนการสอน หน่วยที่ 7 ท ท ห

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ท. ท. ห. ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนร้องเพลง ก.ไก่ สอนน้อง ประกอบการเดิน

กิจกรรมดำเนินการเล่านิทานประกอบภาพ

ครูนำภาพตัดต่อ ให้นักเรียนประกอบให้สมบูรณ์ เป็นภาพ ทหาร นางมณโฑ

หีบ

ครูเล่านิทานประกอบภาพ 4 ภาพ เรื่อง “นางมณโฑ”

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละคร
เอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ท.ทหาร ท.นางมณโฑ และ ห.หีบ

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ท. ท. ห. ที่ละตัว ถ้าตอบถูกได้

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนนางมณโฑ

ภาพที่ 1

นางมณโฑเป็นเจ้าหญิงที่มีรูปร่างสวยงามมาก นางมณโฑชอบแต่งตัวด้วยเครื่องประดับที่มีค่ามากมาย นางมีหีบสมบัติอยู่ในห้องข้างในหีบมีเครื่องประดับอยู่เต็มหีบทุก ๆ วันนางจะนำหีบออกมาชื่นชมแล้วเลือกมาประดับอย่างมีความสุข

ภาพที่ 2

อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่นางมณโฑจะนำเครื่องประดับที่อยู่ในหีบมาแต่งตัว เมื่อเปิดดูหีบนางถึงกับตะลึง เพราะของในหีบหายไปจนเกือบหมด

นางร้องไห้และคร่ำครวญว่า “ใครนะช่างใจร้ายเหลือเกิน ขโมยของของฉันไปแล้วฉันจะทำอย่างไร อยากได้คืน แต่ไม่รู้ว่ามีใครขโมยไป”

ภาพที่ 3

ตั้งแต่นั้นมานางมณโฑได้ใส่กุญแจหีบ และให้ทหารมาเฝ้าไม่ให้หีบสมบัติถูกขโมย นางมณโฑได้ยินเรื่องเล่าของเกาะพยัญชนะจึงอยากไปเที่ยว นางจึงนำหีบสมบัติพร้อมกับทหารติดตามไปด้วยหนึ่งคน เพื่อคอยดูแลนางและหีบสมบัติในระหว่างการเดินทาง

ภาพที่ 4

นางมณโฑ หีบ และทหาร มาถึงเกาะพยัญชนะได้แปลงร่างเป็นตัวพยัญชนะตามข้อตกลงที่วางไว้ของเกาะ.

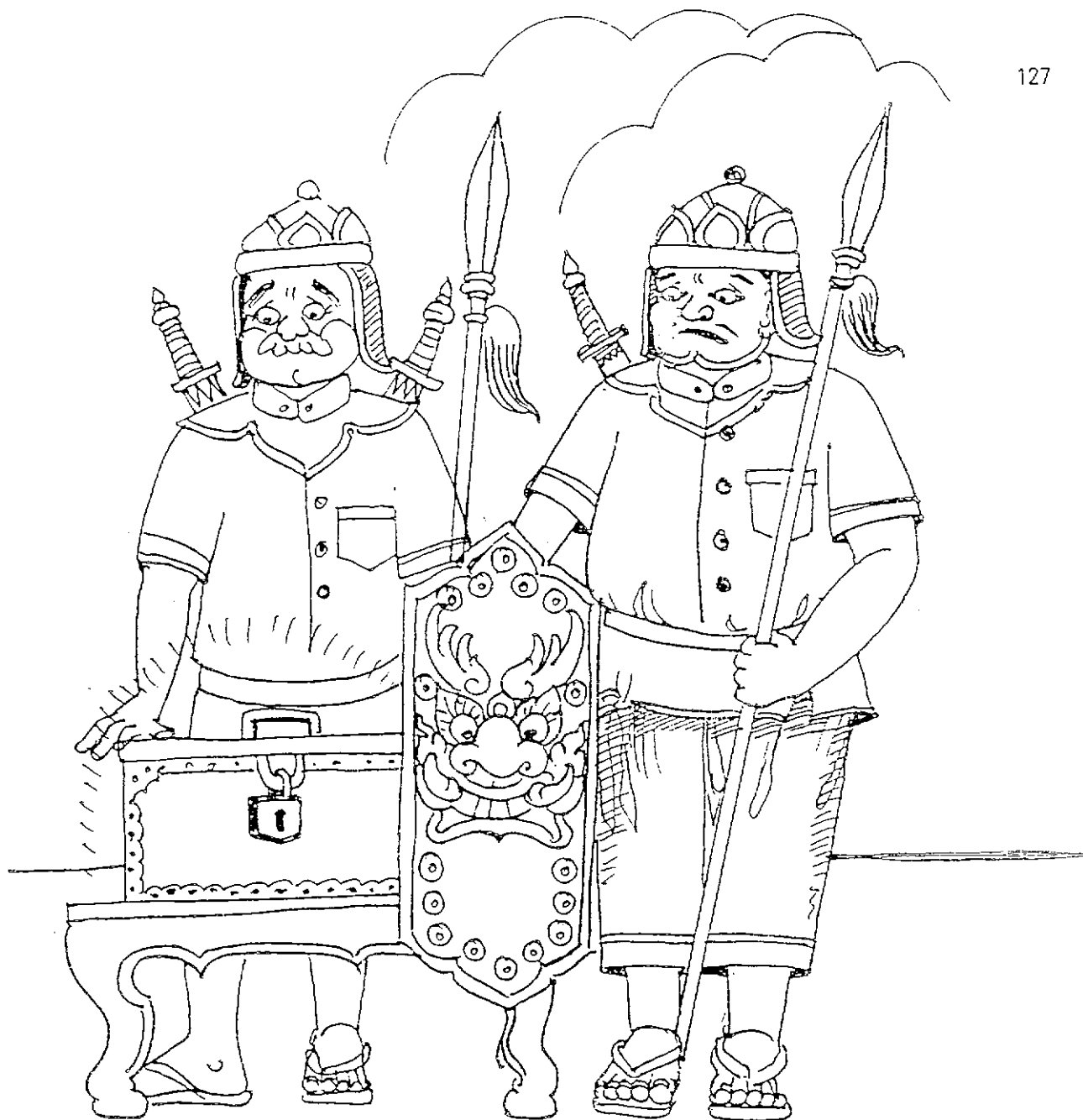
♥ ทหาร เลือกเป็น ท. เพราะ ทหารใส่หมวกกลม ๆ หัวพยัญชนะจึงกลม

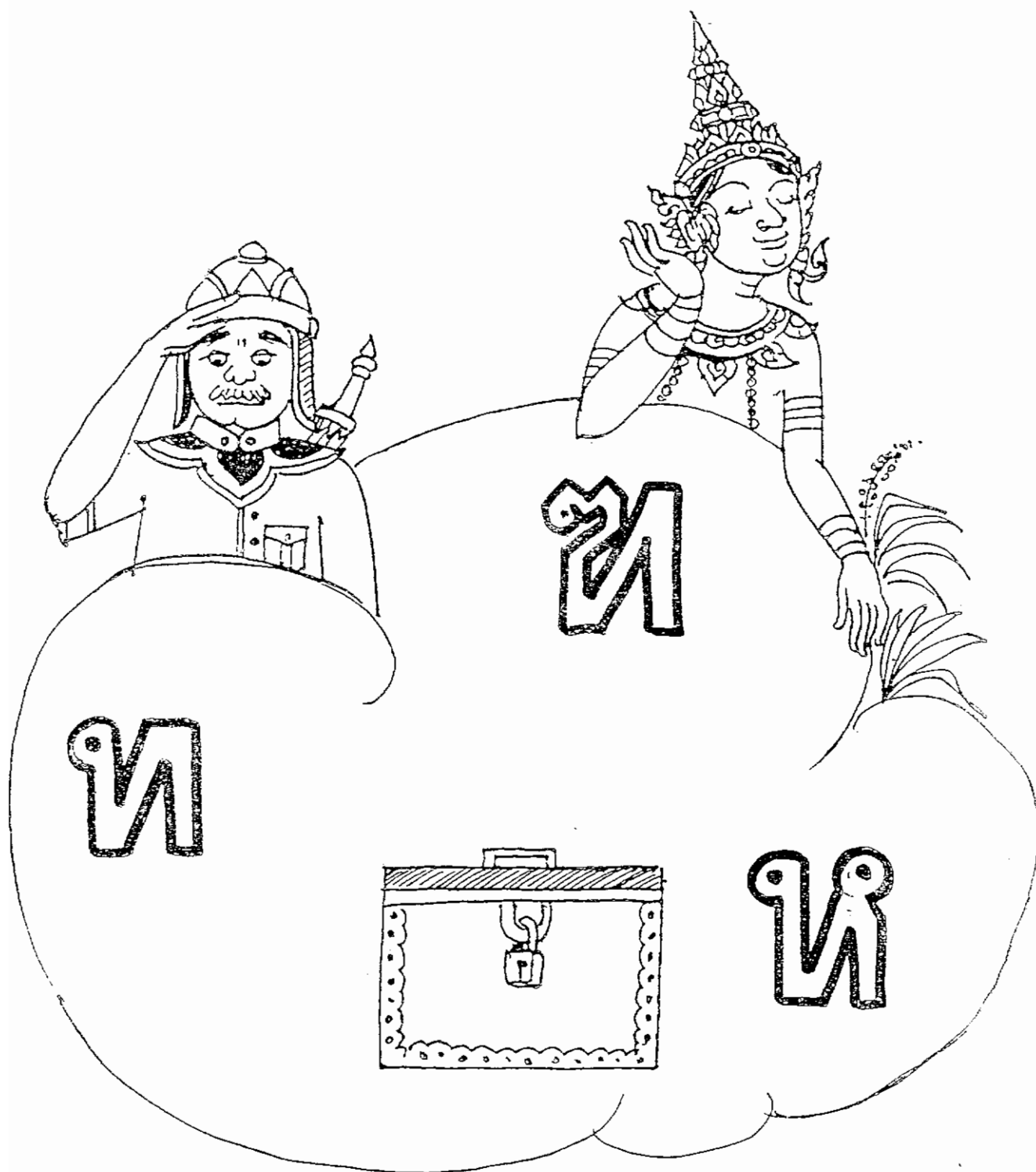
♥ นางมณโฑ เลือกเป็น ท. เพราะ นางมณโฑใส่มงกุฎ หัวพยัญชนะจึงหยัก

♥ หีบ เลือกเป็น ห. เพราะมีรูปกุญแจ จึงมีหัว 2 หัว

แผนการสอน หน่วยที่ 8 ข ข ข ข

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความพร้อมในการฟังและพูด
- นักเรียนสามารถจำพยัญชนะ ข. ข. ข. ข. ได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนร้องเพลง ก.ไก่ สอนน้อง ครูทำท่าเต้นประกอบเพลง ให้นักเรียนทำตาม

กิจกรรมดำเนินการเล่นนิทานประกอบภาพ

ครูนำภาพติดต่อนักเรียนประกอบให้สมบูรณ์ เป็นภาพ ไข่ ขวด ช้าง และโซ่
ครูเล่นนิทานประกอบภาพ 4 ภาพ เรื่อง “ไข่ในขวดโหล”

กิจกรรมหลังการฟังนิทาน

นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องโดยเน้นภาพที่ 4 ซึ่งแสดงถึงตัวพยัญชนะกับตัวละคร
เอกในนิทาน

นักเรียนเล่นเกมจับคู่ภาพกับพยัญชนะ ข.ไข่ ข.ขวด ข.ช้าง ข.โซ่

ประเมินผล

ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับพยัญชนะให้ถูกต้อง

ให้นักเรียนตอบคำถามจากบัตรคำที่มีพยัญชนะ ข. ข. ข. ข. ที่ละตัว ถ้าตอบถูกได้

1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน แล้วบันทึกคะแนนในตารางบันทึกคะแนน

นิทานเรื่องเกาะพยัญชนะ ตอนไซในขวดโหล

ภาพที่ 1

ช้างตัวหนึ่งถูกล่ามไซไว้กับตอไม้ มันหงุดหงิดมากอยากเดินเที่ยวไปที่ต่าง ๆ บ้าง ก็ไม่ได้ ไซเห็นใจแต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้เพราะตนเองก็อยู่ในสภาพเดียวกัน

ภาพที่ 2

ช้างและไซได้ยินเสียงแว่ว ๆ ดังมาจากกอกหญ้า

“ช่วยด้วย! ช่วยฉันออกไปจากขวดนี้ที”

ช้างหันไปดูและพบว่า ไซใบหนึ่งติดอยู่ในขวดโหล เสียงร้องขอความช่วยเหลือก็เป็นเสียงของไซนั่นเอง”

ช้างจึงพูดว่า “ฉันอยากจะช่วยเธอ แต่ตัวของฉันเองก็ไปไหนไม่ได้ติดอยู่กับไซและตอไม้ ไม่รู้จะอย่างไร”

ขวดออกความคิดว่า “พี่ช้างก็เอาจริงของพี่ เชี่ยวตัวฉันให้ล้ม เมื่อฉันล้มลงฝาก็จะเปิดออก ไซก็จะกลิ้งออกมาเอง”

ภาพที่ 3

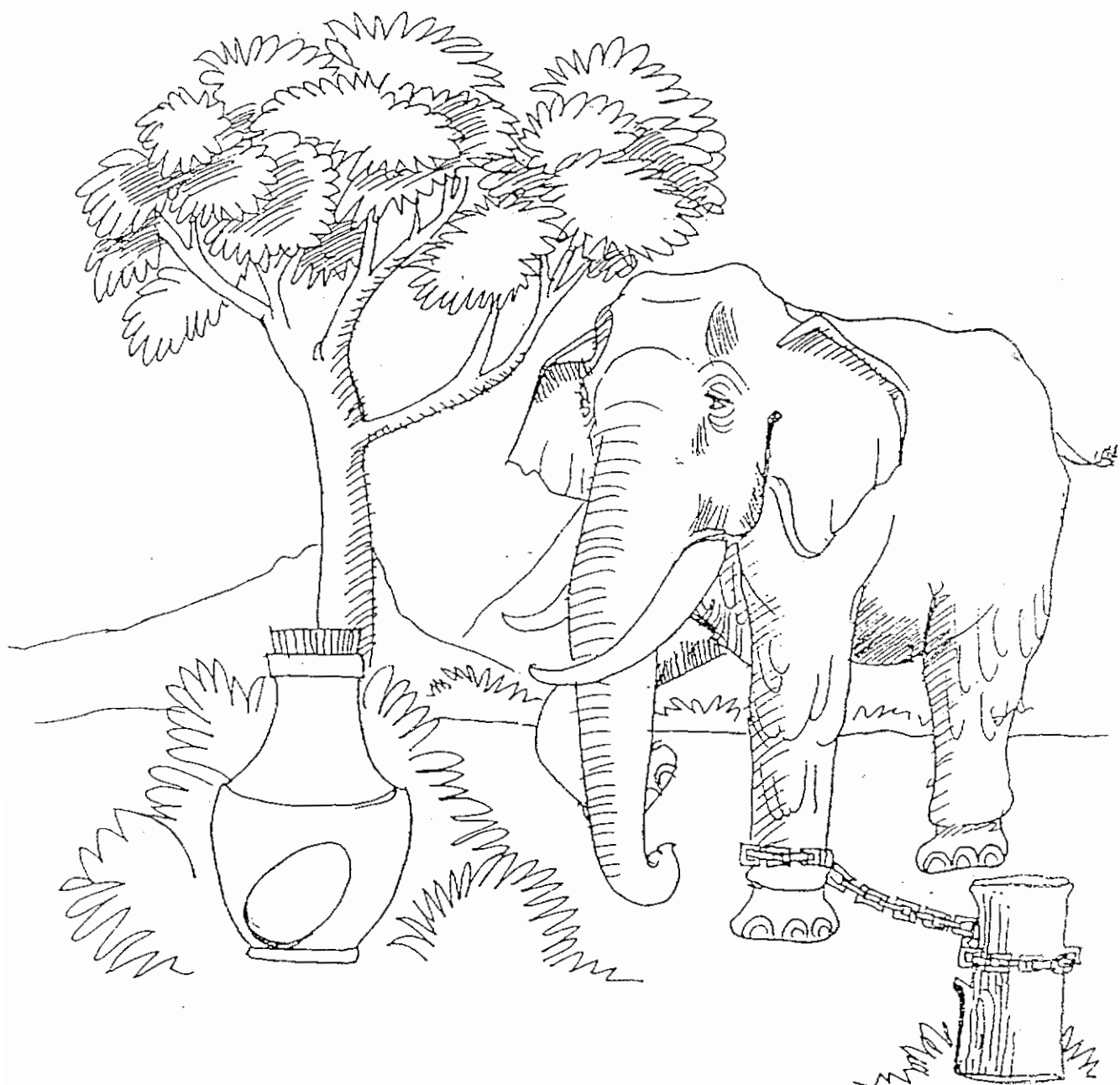
ช้างจึงใช้วงเขี้ยวขวด แต่งวงสั้นเกินไปเหยียดไม่ถึง มันจึงเผลอใช้ขาข้างที่มีไซล่ามอยู่ เขี้ยวขวด ด้วยความแรงของช้างขวดจึงแตก ไซก็กลิ้งออกมาจากขวด ในขณะเดียวกันนั่นเอง ไซก็หลุดจากขาข้างทันที ต่างก็สมหวังกันหมด ยกเว้นขวดที่ถูกแรงเขี้ยวของช้างจึงแตก ช้างขอโทษแล้วชวน ขวด ไซ และไซ ไปอยู่ที่เกาะพยัญชนะเพื่อแปลงร่างเป็นพยัญชนะ ทำประโยชน์ให้แก่เด็ก ๆ ให้อ่านและเขียนต่อไป

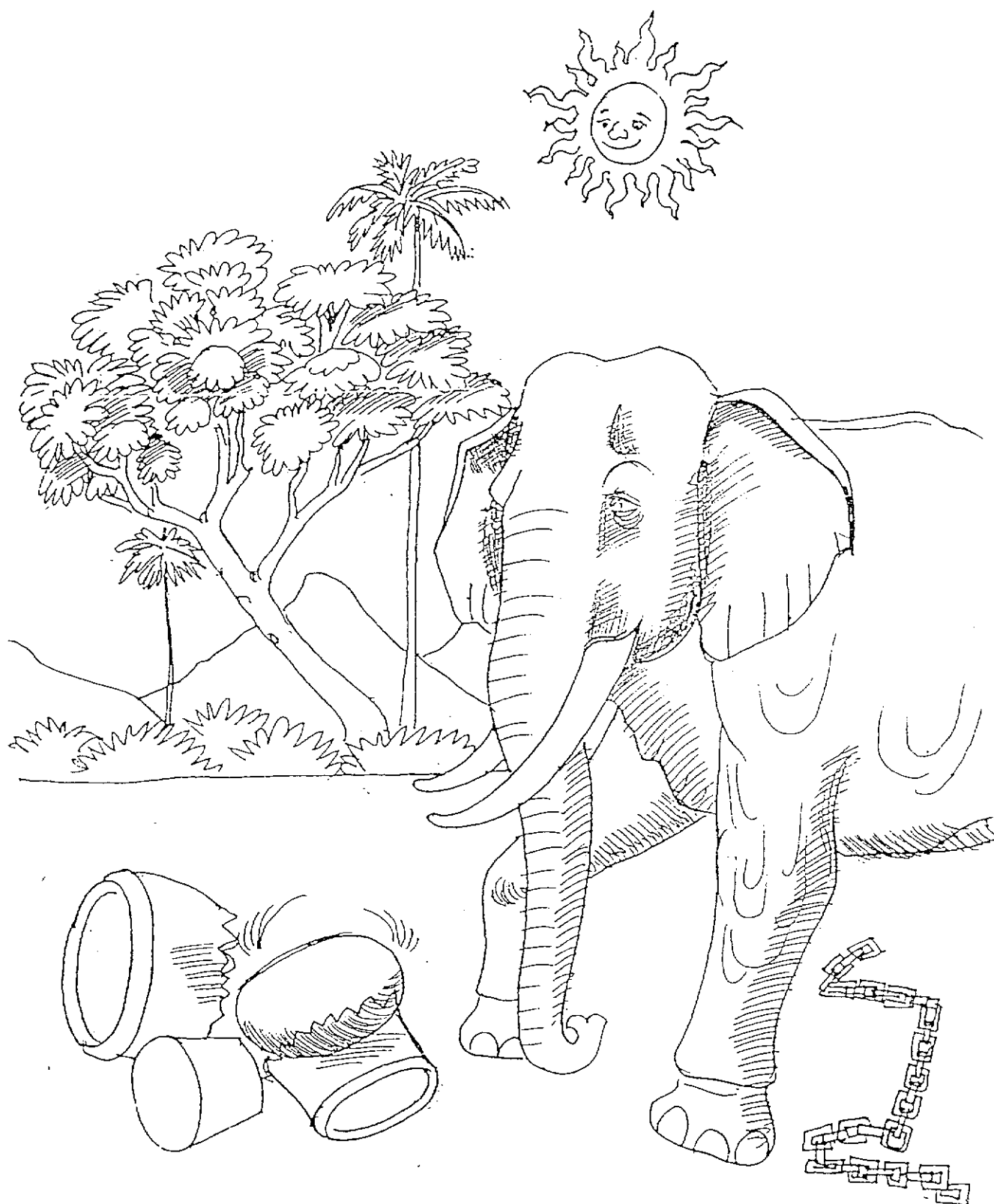
ภาพที่ 4

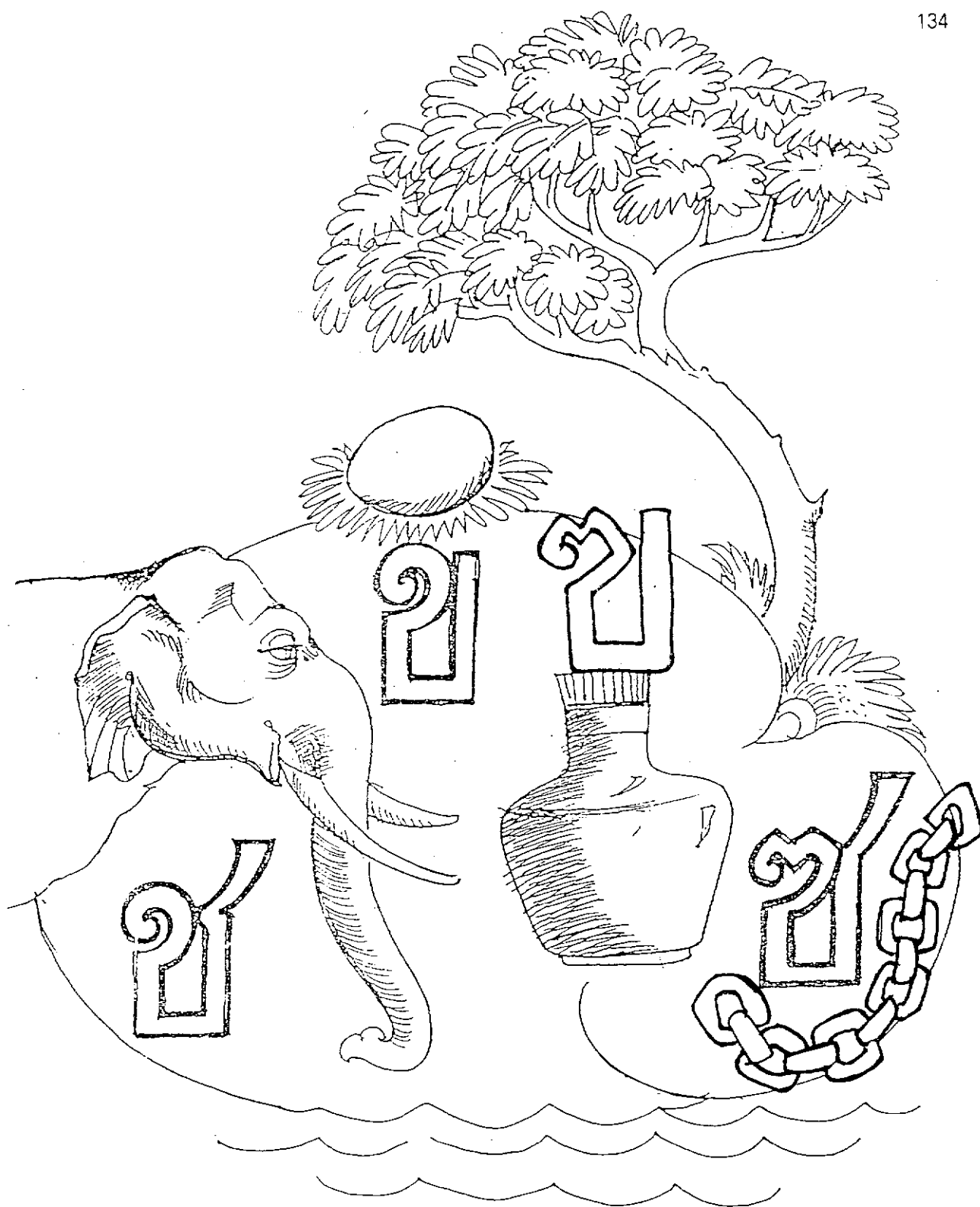
เมื่อมาถึงเกาะพยัญชนะทั้ง 4 จึงแปลงร่าง

- ไซ เลือกเป็น ข. เพราะ หัวพยัญชนะเหมือนไซ และไม่มีหาง
- ขวด เลือกเป็น ข เพราะ หัวพยัญชนะมีรอยหยัก เหมือนขวดแตกและไม่มีหาง
- ช้าง เลือกเป็น ช. เพราะ หัวพยัญชนะกลมเหมือนหัวช้าง แต่มีหาง
- ไซ เลือกเป็น ซ. เพราะ หัวพยัญชนะมีรอยหยักเหมือนไซเป็นเส้นยาวจึงมีหาง

ภาคผนวก ง
ตารางแสดงความสามารถในการจำพยัญชนะไทย
จากหน่วยที่ 1 ถึง หน่วยที่ 8

ตาราง 5 แสดงความสามารถในการจำพยัญชนะไทยจากหน่วยที่ 1 ถึง หน่วยที่ 8

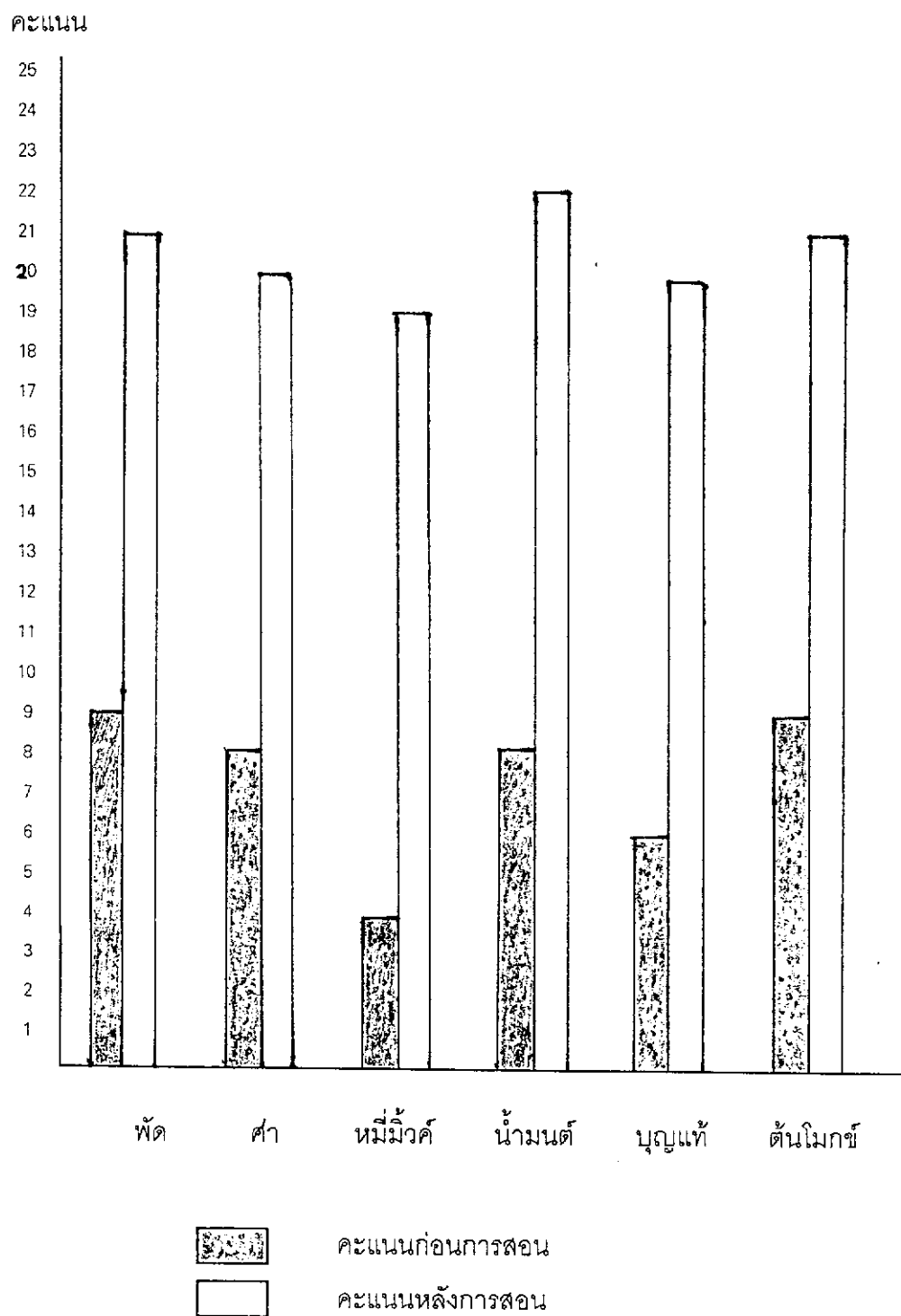
หน่วย ที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1.กกก	1	3	1	3	0	2	0	3	0	3	1	3
2.บปษ	2	3	1	3	1	1	0	3	0	1	1	3
3.คคค	0	2	0	0	0	3	0	1	0	3	0	1
4.ดตต	0	2	0	3	0	2	0	3	1	1	0	2
5.พพพ	2	3	0	2	0	3	3	3	2	2	1	2
6.มมม	1	3	1	2	1	3	1	2	1	3	2	3
7.ททท	0	1	1	3	0	2	0	3	0	3	2	3
8.ชชช	3	4	4	4	2	3	4	4	2	4	2	4
รวม	9	21	8	20	4	19	8	22	6	20	9	21

คะแนนเต็ม 25 คะแนน

ภาคผนวก จ

สรุปผลการประเมินความสามารถจำพญัชนะไทย
ตั้งแต่แผนการสอนหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 8

สรุปผลการประเมินความสามารถจำพญัชนะไทย
ตั้งแต่แผนการสอนหน่วยที่ 1 ถึงหน่วยที่ 8

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางดวงใจ วรรณสังข์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 19 ธันวาคม พุทธศักราช 2503
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 140/119 หมู่ 9 ถนนพุทธมณฑล สาย 2 แขวงบางไผ่ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำชั้นแผนกอนุบาล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจิตรลดา ถนนราชวิถี แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10303
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2524	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์
พ.ศ.2528	ค.บ. ครุศาสตร์บัณฑิต (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2541	กศ.ม. การศึกษามหาบัณฑิต (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาศักยภาพในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย

บทคัดย่อ
ของ
ดวงใจ วรรณพงษ์

371. 91 11

ก 11-11

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

ตุลาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนจิตจรดดา จำนวน 6 คน ใช้ระยะเวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล Mann - Whitney U Test และสถิติการหาประสิทธิภาพ ชุดการสอนประกอบภาพ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย สูงกว่าเกณฑ์ 95.33/82.00 ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ

A STUDY ON THE ABILITY IN RECOGNIZING THE THAI ALPHABETS OF THE
LEARNING DISABLED CHILDREN THROUGH USING
INSTRUCTIONAL PACKAGES FOR TEACHING THAI ALPHABETS
AND STORY TELLING WITH PICTURES

AN ABSTRACT

BY

DUANGJAI WANNASANG

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

October 1998

The purpose of this study was to investigate the ability in recognizing the thai alphabets of the learning disabled children through using instructional packages for teaching thai alphabets and story - telling with pictures.

The sample group for this study consisted of six learning disabled boys and girls in pre-school II, the first semester of the year 1998 at Chitralada School.

The time for the experiment was eight weeks, three times each week with 20 minutes per each session.

The instruments used for collection of the data was the Test of Recognizing the Thai alphabets. The data was analysed using the Mann-Whitney U Test

It was revealed that the efficiency of instructional packages for teaching thai alphabets and story - telling with pictures was established at 95.33/82.00.

The ability of the learning disabled children was at the high level.

It was found that the ability of the learning disabled children after being taught by means of instructional packages for teaching thai alphabets and story - telling with pictures was higher than before.